

MAGYARORSZÁG HIVATALOS LAPJA
2017. január 17., kedd

Tartalomjegyzék

2/2017. (I. 17.) NMHH rendelet	A rádióberendezésekről	106
2/2017. (I. 17.) NFM rendelet	A rádióberendezésekről és az elektronikus hírközlő végberendezésekről, valamint megfelelőségük kölcsönös elismeréséről szóló 5/2004. (IV. 13.) IHM rendelet hatályon kívül helyezéséről	124
1/2017. (I. 17.) AB határozat	Az Országgyűlés 2016. december 6-i ülésnapján elfogadott, a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény 7. § (4) bekezdése, valamint a 12. § (2) bekezdése a) és c) pontjai alaptörvényellenességének megállapításáról	125
8/2017. (I. 17.) KE határozat	Kitüntetés adományozásáról	140
9/2017. (I. 17.) KE határozat	Kitüntetés adományozásáról	140
1017/2017. (I. 17.) Korm. határozat	A 3. Kína – KKE Országok Egészségügyi Miniszteri Találkozó megrendezéséről	141
9/2017. (I. 17.) ME határozat	A Társadalmi Megújulás Operatív Program monitoring bizottsága elnökének felmentéséről és a monitoring bizottság elnökének kinevezéséről	142
10/2017. (I. 17.) ME határozat	Helyettes államtitkár felmentéséről	142

IV. A Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletei, valamint az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendeletei

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság elnökének 2/2017. (I. 17.) NMHH rendelete a rádióberendezésekről

Az 1–22. § tekintetében az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény 182. § (3) bekezdés 8. pontjában, a 23. § tekintetében a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 206. § (1) bekezdés c) pontjában, a 24–27. § tekintetében az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény 182. § (3) bekezdés 3., 6., 8., 11. és 22. pontjában kapott felhatalmazás alapján, a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 109. § (5) bekezdésében meghatározott feladatkörömben eljárva – a 27. § tekintetében a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 90. § 9. pontjában meghatározott feladatkörében eljáró nemzetgazdasági miniszter véleményének kikérésével – a következőket rendelem el:

1. Általános rendelkezések

- 1. §**
- (1) A rendelet hatálya rádióberendezés tervezésére, gyártására, megfelelőségének értékelésére, forgalomba hozatalára, forgalmazására és üzembe helyezésére terjed ki.
 - (2) A rendelet hatálya nem terjed ki
 - a) a rádióamatőr szolgálatról szóló NMHH rendeletben meghatározott rádióamatőrök által használt rádióberendezésre, kivéve, ha az kereskedelmi forgalomban megvásárolható;
 - b) a tengerészeti felszerelésekről és a 96/98/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. július 23-i 2014/90/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv hatálya alá tartozó tengerészeti felszerelésre;
 - c) a polgári repülés területén közös szabályokról és az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség létrehozásáról, valamint a 91/670/EGK tanácsi irányelv, az 1592/2002/EK rendelet és a 2004/36/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. február 20-i 216/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikkében meghatározott, légi jármű-fedélzeti termékekre, alkatrészekre és berendezésekre;
 - d) kizárólag kutató- és fejlesztési létesítményekben kutatási és fejlesztési célra használt egyedileg készített értékelő készletre;
 - e) a rendvédelmet, a honvédelmet, a nemzetbiztonságot – beleértve az állam gazdasági jólétével kapcsolatos nemzetbiztonsági tevékenységeket – érintő tevékenységek során alkalmazott, vagy az állam bűnmegelőzéshez és bűnüldözéshez kapcsolódó tevékenysége során használt rádióberendezésekre.
 - (3) A (2) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a rádióamatőrök általi összeszerelésre és használatra szánt rádiós készletek, a rádióamatőrök által és számukra átalakított rádióberendezések, valamint a rádióamatőrök által készített, a rádióamatőr-tevékenység keretében tudományos és kísérleti célokat szolgáló rádióberendezések nem tekintendők kereskedelmi forgalomban lévő rádióberendezésnek akkor sem, ha azok kereskedelmi forgalomban megvásárolhatók.

2. Értelmező rendelkezések

- 2. §**
- (1) E rendelet alkalmazásában:
 1. *CE megfelelőségi jelölés*: olyan jelölés, amely által a gyártó jelzi, hogy a rádióberendezés megfelel a jelölés elhelyezéséről rendelkező uniós harmonizációs jogszabályokban rögzített alkalmazandó követelményeknek;
 2. *elektromágneses zavar*: az elektromágneses összeférhetőségről szóló NMHH rendeletben meghatározott elektromágneses zavar;

3. *forgalomból történő kivonás*: minden olyan intézkedés, amelynek célja, hogy megakadályozza a rádióberendezés forgalmazását az értékesítési láncban;
 4. *gazdasági szereplő*: a gyártó, a meghatalmazott képviselő, az importőr és a forgalmazó;
 5. *harmonizált szabvány*: az európai szabványosításról, a 89/686/EGK és a 93/15/EGK tanácsi irányelv, a 94/9/EK, a 94/25/EK, a 95/16/EK, a 97/23/EK, a 98/34/EK, a 2004/22/EK, a 2007/23/EK, a 2009/23/EK és a 2009/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 87/95/EGK tanácsi határozat és az 1673/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 1025/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikk 1. pont c) alpontjában meghatározott harmonizált szabvány;
 6. *megfelelőségértékelés*: eljárás, amely bizonyítja a rádióberendezéssel kapcsolatos, e rendeletben foglalt alapvető követelmények teljesülését;
 7. *megfelelőségértékelő szervezet*: megfelelőségértékelési tevékenységeket – ideértve a kalibrálást, vizsgálatot, tanúsítást és az ellenőrzést – végző szervezet;
 8. *műszaki leírás*: a rádióberendezés által teljesítendő műszaki követelményeket ismertető dokumentum;
 9. *rádióberendezés-osztály*: hasonlóan tekintendő rádióberendezés-kategóriák és azon rádióinterfészek azonosítására szolgáló osztály, amelyekhez a rádióberendezéseket tervezték;
 10. *uniós harmonizációs jogszabály*: minden, a termékek forgalomba hozatalának feltételeit harmonizáló uniós jogi aktus;
 11. *üzembe helyezés*: a rádióberendezés végfelhasználó általi első használata az Európai Unióban;
 12. *visszahívás*: minden olyan intézkedés, amelynek az a célja, hogy a végfelhasználó számára forgalmazott rádióberendezést a végfelhasználó visszaszolgáltassa.
- (2) Az e rendeletben alkalmazott egyéb rádióberendezésekkel kapcsolatos fogalmakat az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény (a továbbiakban: Eht.), a nemzeti frekvenciafelosztásról, valamint a frekvenciasávok felhasználási szabályairól szóló NMHH rendelet (a továbbiakban: NFFF), valamint a polgári frekvenciagazdálkodás egyes hatósági eljárásairól szóló NMHH rendelet (a továbbiakban: Pfg.) szerint kell értelmezni.

3. Alapvető követelmények

- 3.5**
- (1) A rádióberendezést a környezet- és természetvédelmi jogszabályokban, így különösen az egyes veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazásának korlátozásáról szóló kormányrendeletben, az elektromos és elektronikus berendezésekkel kapcsolatos hulladékgazdálkodási tevékenységekről szóló kormányrendeletben szereplő szabályozással összhangban úgy kell kialakítani, hogy biztosítsa
 - a) az emberek és háziállatok egészségének és biztonságának, valamint a tulajdonnak a védelmét, ideértve a meghatározott feszültséghatáron belüli használatra tervezett villamossági termékek forgalmazásáról, biztonsági követelményeiről és az azoknak való megfelelésértékeléséről szóló NGM rendeletben meghatározott biztonsági követelményeket is azzal, hogy az ott meghatározott feszültséghatárt nem kell figyelembe venni;
 - b) az elektromágneses összeférhetőségről szóló NMHH rendeletben meghatározott alapvető követelmények teljesítését és
 - c) a káros zavarás elkerülése mellett a rádióspektrum eredményes és hatékony használatát.
 - (2) Uniós jogi aktust átültető NMHH rendeletben meghatározott, egyes rádióberendezés-osztályokba vagy -kategóriákba tartozó rádióberendezéseket úgy kell kialakítani, hogy megfeleljenek a (3) bekezdésben felsorolt – az uniós jogi aktust átültető NMHH rendeletben megállapított – további alapvető követelménynek.
 - (3) A rádióberendezés
 - a) együttműködik meghatározott tartozékokkal, így különösen az egységes töltővel;
 - b) együttműködik az elektronikus hírközlő hálózatokon keresztül más rádióberendezésekkel;
 - c) csatlakoztatható az Európai Unió területén a megfelelő típusú interfészekhez;
 - d) nem okoz kárt az elektronikus hírközlő hálózatban vagy annak működésében, és nem használja olyan módon az elektronikus hírközlő hálózat erőforrásait, amivel a szolgáltatás minőségének elfogadhatatlan romlását idézné elő;
 - e) az előfizető és a felhasználó személyes adatainak és magánéletének védelmét biztosító funkciókkal rendelkezik;
 - f) támogatja a csalás elleni védelmet biztosító egyes funkciókat;
 - g) támogatja a segélyhívó szolgálatokhoz hozzáférést biztosító egyes funkciókat;

- h) támogatja azokat a funkciókat, amelyek megkönnyítik a fogyatékkal élő személyek számára a használatát; vagy
- i) támogatja azokat a funkciókat, amelyek biztosítják, hogy a rádióberendezésbe csak akkor lehet szoftvert betölteni, ha a rádióberendezés és a szoftver együttesének megfelelőségét e rendelet szerint igazolták.

4. Rádióberendezések forgalmazása, üzembe helyezése, üzemeltetése

- 4. §** (1) A rádióberendezés akkor forgalmazható, ha a berendezés megfelel e rendeletnek.
- (2) Rádióberendezést akkor lehet üzembe helyezni vagy üzemeltetni, ha megfelelő telepítés, karbantartás és rendeltetés szerinti használat mellett megfelel e rendeletnek, valamint teljesíti a frekvenciahasználatra vonatkozó jogszabályok előírásait.
- 5. §** Vásárok, kiállítások és bemutatók alkalmával ki lehet állítani olyan rádióberendezést is, amely nem felel meg e rendeletnek, ha a kiállító jól látható felirattal egyértelműen jelzi, hogy ez a rádióberendezés nem forgalmazható, nem helyezhető üzembe mindaddig, amíg nem felel meg e rendeletnek. Rádióberendezés bemutatására, kipróbálására csak a Pfgr. előírásainak megfelelően, akkor kerülhet sor, ha a kiállító megtette a szükséges intézkedéseket a káros zavarás és az elektromágneses zavar elkerülésére, valamint a 3. § (1) bekezdés a) pontja szerinti alapvető követelmények teljesítése érdekében.
- 6. §** (1) Első osztályba azok a rádióberendezések tartoznak, amelyek korlátozás nélkül forgalmazhatók és üzembe helyezhetők.
- (2) Második osztályba azok a rádióberendezések tartoznak,
- a) amelyek üzembe helyezése vagy üzemben tartása az Eht. 55. § (6) bekezdése szerint korlátozott vagy tiltott, vagy
 - b) amelyek forgalomba hozatala vagy forgalmazása a 15. alcím szerinti korlátozás alá esik.
- (3) Uniós jogi aktust átültető NMHH rendeletben meghatározott, egyes rádióberendezés-osztályokba vagy -kategóriákba tartozó rádióberendezések esetében a rádióberendezések, valamint azok rendeltetészerű használatát lehetővé tevő szoftverek gyártói a 11. alcím szerinti megfelelőségértékelési eljárások alkalmazásával megvizsgálják, hogy a rádióberendezések és a szoftverek általuk meghatározott együttese teljesíti-e a 3. §-ban meghatározott alapvető követelményeket. Az alapvető követelményeket teljesítő rádióberendezés és szoftver együtteséről a gyártó az 5. melléklet A címe szerinti tartalmi elemeket magába foglaló megfelelőségi nyilatkozatot állít ki, és azt uniós jogi aktusban meghatározott formában és módon az Európai Bizottságnak, valamint az Európai Unió tagállamainak megküldi.

5. A gyártó kötelezettségei

- 7. §** (1) A rádióberendezés forgalomba hozatala előtt a gyártó felelős annak biztosításáért, hogy
- a) a rádióberendezés tervezése és gyártása a 3. §-ban meghatározott alapvető követelményekkel összhangban történt, valamint
 - b) a rádióberendezést úgy alakította ki, hogy az Európai Unió legalább egy tagállamában üzemeltetni lehessen.
- (2) A gyártó elkészíti az 1. vagy 2. melléklet szerinti műszaki dokumentációt, és elvégzi vagy elvégezteti a 11. alcím szerinti megfelelőségértékelési eljárást. Ha a rádióberendezés megfelel e rendeletnek, a gyártó elkészíti az EU-megfelelőségi nyilatkozatot, és feltünteti a CE megfelelőségi jelölést.
- (3) A gyártó a műszaki dokumentációt és az EU-megfelelőségi nyilatkozatot, valamint a 3. melléklet szerinti megfelelőségértékelési eljárás alkalmazása esetén az EU típusvizsgálati tanúsítvány mellékleteket és kiegészítéseket is tartalmazó példányát a rádióberendezés forgalomba hozatalát követően 10 évig megőrzi.
- (4) A gyártó biztosítja a rádióberendezés sorozatgyártása során az e rendeletnek való megfelelőség fenntartását szolgáló eljárások működését, amely során figyelembe kell venni a rádióberendezés tervezésének és jellemzőinek változásait, valamint azon harmonizált szabványok vagy más műszaki leírások változásait, amelyek alapján a rádióberendezés megfelelőségét megállapították.
- (5) Amennyiben a rádióberendezés jelentette kockázatra tekintettel szükséges, a gyártó a végfelhasználók egészsége és biztonsága érdekében elvégzi a forgalmazott rádióberendezés mintadarabjainak vizsgálatát.
- (6) A gyártó kivizsgálja a rádióberendezés megfelelőségével kapcsolatos panaszokat. A panaszokról, valamint az e rendeletnek nem megfelelő rádióberendezésekről és a nem megfelelő rádióberendezések visszahívásáról

nyilvántartást vezet, és folyamatosan tájékoztatja a forgalmazókat minden ilyen intézkedésről. Természetes személy panaszos esetében a személyes adatok nyilvántartásba vételéhez szükséges az érintett – az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvény szerinti – hozzájárulása.

- (7) A gyártó biztosítja, hogy az általa forgalomba hozott rádióberendezésen fel legyen tüntetve a rádióberendezés azonosítását lehetővé tevő típus-, tétel-, modell-, sorozatszám vagy más azonosításra alkalmas információ, vagy ha a rádióberendezés mérete vagy jellege ezt nem teszi lehetővé, akkor a rádióberendezés csomagolása vagy a kísérő dokumentáció tartalmazza az előírt információkat.
- (8) A gyártó magyar nyelven feltünteti a rádióberendezésen, vagy ha ez nem lehetséges, a rádióberendezés csomagolásán vagy a rádióberendezés kísérő dokumentációján a nevét, bejegyzett kereskedelmi nevét vagy bejegyzett védjegyét és a postai úton történő kapcsolatfelvételt lehetővé tevő címét.
- (9) A gyártó gondoskodik arról, hogy a rádióberendezéshez mellékelve legyen a magyar nyelvű használati és kezelési útmutató, valamint a biztonsági tájékoztató. A használati és kezelési útmutató tartalmazza azokat az információkat, amelyekre a rádióberendezés üzemeltetéséhez szükség van. Ezen információk közé tartozik – ha az adott rádióberendezés esetében értelmezhető – a tartozékok és alkatrészek, többek között azon szoftverek leírása, amelyek a rádióberendezés üzemeltetését lehetővé teszik. A használati és kezelési útmutatónak, biztonsági tájékoztatónak egyértelműnek, érthetőnek és könnyen értelmezhetőnek kell lennie.
- (10) A rendeltetés szerinti használat érdekében rádióhullámokat kibocsátó rádióberendezés esetében a (9) bekezdés szerinti dokumentumokban a következő információkat is fel kell tüntetni:
 - a) azt a frekvenciasávot, amelyen a rádióberendezés működik és
 - b) a maximális kimenő vagy kisugárzott teljesítményt abban a frekvenciasávban vagy azokban a frekvenciasávokban, amelyben a rádióberendezés üzemel.
- (11) Ha a rádióberendezés üzembe helyezésével kapcsolatban az Európai Unió valamely tagállamában vagy földrajzi területén korlátozások állnak fenn, vagy a frekvenciahasználat engedélyhez kötött, a csomagoláson megfelelően jelölni kell az ilyen tagállamokat vagy földrajzi területeket. Az üzembe helyezési korlátozásokkal és a szükséges engedélyekkel kapcsolatos információkat a használati és kezelési útmutatónak tartalmaznia kell.
- (12) A gyártó gondoskodik arról, hogy a rádióberendezéshez mellékelve legyen az 5. melléklet A címe szerinti EU-megfelelőségi nyilatkozat vagy az 5. melléklet B címe szerinti egyszerűsített EU-megfelelőségi nyilatkozat egy példánya. Amennyiben a rádióberendezéshez egyszerűsített EU-megfelelőségi nyilatkozatot mellékel a gyártó, az tartalmazza azon internetes oldal címét, amelyen az EU-megfelelőségi nyilatkozat teljes szövege elérhető.
- (13) Ha a gyártó tudomást szerez arról, vagy feltételezi, hogy az általa forgalomba hozott rádióberendezés nem felel meg e rendeletnek, azonnal meghozza a rádióberendezés megfelelőségének biztosításához szükséges kiigazító intézkedéseket, vagy kivonja a forgalomból vagy visszahívja a rádióberendezést. Ha a rádióberendezés hiányosságai az alapvető követelmények teljesülését veszélyeztető kockázatot (a továbbiakban: kockázat) jelentenek, a gyártó erről azonnal értesíti a piacfelügyeleti tevékenysége körében eljáró Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatalát (a továbbiakban: piacfelügyeleti hatóság), részletes tájékoztatást adva különösen a megfelelés hiányáról és valamennyi megtett kiigazító intézkedésről.
- (14) A gyártó a piacfelügyeleti hatóság hatósági ellenőrzése vagy eljárása során kiadott felhívásra magyar nyelven rendelkezésre bocsátja a rádióberendezés e rendeletnek való megfelelőségének igazolásához szükséges összes nyomtatott vagy elektronikus formátumú információt és dokumentációt. A gyártó a piacfelügyeleti hatósággal együttműködik minden olyan intézkedés meghozatala során, amelyet az általa forgalomba hozott rádióberendezés jelentette kockázat kiküszöbölése érdekében tesznek.

6. A meghatalmazott képviselő

- 8. §**
- (1) A gyártó írásban meghatalmazott képviselőt bízhat meg.
 - (2) A megbízás nem terjedhet ki a 7. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott kötelezettség teljesítésére és a 7. § (2) bekezdésében szereplő műszaki dokumentáció elkészítésére.
 - (3) A meghatalmazott képviselő a megbízásban meghatározott feladatokat láthatja el. A megbízás legalább az alábbi kötelezettségekre terjed ki:
 - a) a meghatalmazott képviselő a 7. § (3) bekezdésének megfelelően a rádióberendezés forgalomba hozatalát követően 10 évig megőrzi és a piacfelügyeleti hatóság felhívására rendelkezésre bocsátja az EU-megfelelőségi nyilatkozatot, a 3. melléklet szerinti megfelelőségértékelési eljárás alkalmazása esetén az EU típusvizsgálati tanúsítvány mellékleteket és kiegészítéseket is tartalmazó példányát és a műszaki dokumentációt,

- b) a meghatalmazott képviselő a piacfelügyeleti hatóság felhívására magyar nyelven rendelkezésre bocsátja a rádióberendezés megfelelőségének igazolásához szükséges összes nyomtatott vagy elektronikus formátumú információt és dokumentációt,
- c) a meghatalmazott képviselő együttműködik a piacfelügyeleti hatósággal a megbízása körébe tartozó rádióberendezés jelentette kockázat kiküszöbölése érdekében tett intézkedések terén.

7. Az importőr kötelezettségei

- 9. §**
- (1) Az importőr kizárólag e rendeletnek megfelelő rádióberendezést hozhat forgalomba.
 - (2) A rádióberendezés forgalomba hozatalát megelőzően az importőr ellenőrzi, hogy a gyártó:
 - a) elvégezte-e a 11. alcím szerinti megfelelőségértékelési eljárást,
 - b) a rádióberendezést úgy alakította-e ki, hogy az Európai Unió legalább egy tagállamában üzemeltetni lehessen,
 - c) elkészítette-e a műszaki dokumentációt,
 - d) a rádióberendezésen feltüntette-e a CE megfelelőségi jelölést,
 - e) mellékelte-e hozzá a 7. § (9)–(11) bekezdés szerinti dokumentációt, és
 - f) teljesítette-e a 7. § (7) és (8) bekezdésében meghatározott követelményeket.
 - (3) Az elvégzett ellenőrzések eredményét az importőr írásban rögzíti és felhívásra a piacfelügyeleti hatóság rendelkezésére bocsátja.
 - (4) Ha az importőr tudomást szerez arról, vagy feltételezi, hogy a rádióberendezés nem felel meg a 3. §-ban meghatározott alapvető követelményeknek, azt nem hozhatja forgalomba, amíg ezen követelmények nem teljesülnek. Ha a rádióberendezés kockázatot jelent, az importőr tájékoztatja erről a gyártót, valamint a piacfelügyeleti hatóságot.
 - (5) Ha az importőr tudomást szerez arról, vagy feltételezi, hogy az általa forgalomba hozott rádióberendezés nem felel meg e rendeletnek, azonnal meghozza a rádióberendezés megfelelőségének biztosításához szükséges kiigazító intézkedéseket, vagy kivonja a forgalomból vagy visszahívja a rádióberendezést. Ha a rádióberendezés kockázatot jelent, az importőr erről azonnal értesíti a piacfelügyeleti hatóságot, részletes tájékoztatást adva különösen a megfelelés hiányáról és valamennyi megtett kiigazító intézkedésről.
 - (6) Az importőr a rádióberendezés forgalomba hozatalát követő 10 évig megőrzi az EU-megfelelőségi nyilatkozatot, valamint biztosítja, hogy a műszaki dokumentáció a piacfelügyeleti hatóság felhívására rendelkezésre bocsátható legyen.
 - (7) Az importőr a piacfelügyeleti hatóság felhívására magyar nyelven rendelkezésre bocsátja a rádióberendezés megfelelőségének igazolásához szükséges összes nyomtatott vagy elektronikus formátumú információt és dokumentációt. A piacfelügyeleti hatóság felhívására az importőr együttműködik a forgalomba hozott rádióberendezés által jelentett kockázat kiküszöbölése érdekében.
 - (8) Ha az importőr saját neve vagy védjegye alatt hoz forgalomba egy rádióberendezést, vagy olyan módon módosít egy már forgalomba hozott rádióberendezést, hogy a módosítás befolyásolja a rádióberendezés e rendeletnek való megfelelését, e rendelet alkalmazásában gyártónak minősül és a gyártóra előírt kötelezettségek terhelik.
 - (9) Az importőr a rádióberendezésen, vagy ha ez nem lehetséges, annak csomagolásán vagy a kísérő dokumentáción magyar nyelven feltünteti nevét, bejegyzett kereskedelmi nevét vagy bejegyzett védjegyét és a postai úton történő kapcsolatfelvételt szolgáló címét.
 - (10) Az importőr gondoskodik arról, hogy a rádióberendezéshez magyar nyelven mellékelve legyen a használati és kezelési útmutató, valamint a biztonsági tájékoztató.
 - (11) Az importőr biztosítja, hogy a tárolás és a szállítás körülményei ne veszélyeztessék a 3. §-ban meghatározott alapvető követelményeknek való megfelelést.
 - (12) Amennyiben a rádióberendezés jelentette kockázatra tekintettel szükséges, az importőr a végfelhasználók egészsége és biztonsága érdekében elvégzi a forgalmazott rádióberendezés mintadarabjainak vizsgálatát és nem megfelelés észlelése esetén az (5) bekezdés szerint jár el.
 - (13) Az importőr kivizsgálja a rádióberendezés megfelelőségével kapcsolatos panaszokat. A panaszokról, valamint az e rendeletnek nem megfelelő rádióberendezésekről és a nem megfelelő rádióberendezések visszahívásáról nyilvántartást vezet, és folyamatosan tájékoztatja a forgalmazókat minden ilyen intézkedésről. Természetes személy panaszos esetében a személyes adatok nyilvántartásba vételéhez szükséges az érintett – az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvény szerinti – hozzájárulása.

8. A forgalmazók kötelezettségei

- 10. §** (1) A rádióberendezés forgalomba hozatalát megelőzően a forgalmazó ellenőrzi, hogy a gyártó
- a rádióberendezésen feltüntette-e a CE megfelelőségi jelölést,
 - mellékelte-e hozzá a 7. § (2) bekezdés szerinti dokumentációt, a használati és kezelési útmutatót, valamint a biztonsági tájékoztatót magyar nyelven, és megfelelt-e a 7. § (7)–(11) bekezdés és a 7. § (1) bekezdés a) pont szerinti követelményeknek, és
 - az importőr teljesítette-e a 9. § (9) bekezdésében meghatározott követelményeket.
- (2) Ha a forgalmazó tudomást szerez arról, vagy feltételezi, hogy a rádióberendezés nem felel meg a 3. §-ban meghatározott alapvető követelményeknek, nem forgalmazhatja a rádióberendezést mindaddig, amíg ezen követelmények nem teljesülnek. Ha a rádióberendezés kockázatot jelent, a forgalmazó tájékoztatja erről a gyártót vagy az importőrt, valamint a piacfelügyeleti hatóságot.
- (3) A forgalmazó biztosítja, hogy a tárolás és a szállítás körülményei ne veszélyeztessék a 3. §-ban meghatározott alapvető követelményeknek való megfelelést.
- (4) Ha a forgalmazó tudomást szerez arról, vagy feltételezi, hogy az általa forgalmazott rádióberendezés nem felel meg e rendeletnek, meghozza a szükséges kiigazító intézkedéseket a rádióberendezés megfelelőségének biztosítására, vagy kivonja a forgalomból, vagy visszahívja a rádióberendezést. Ha a rádióberendezés kockázatot jelent, a forgalmazó erről azonnal értesíti a piacfelügyeleti hatóságot, részletes tájékoztatást adva különösen a megfelelés hiányáról és valamennyi megtett kiigazító intézkedésről.
- (5) A forgalmazó a piacfelügyeleti hatóság felhívására rendelkezésre bocsátja a rádióberendezés megfelelőségének igazolásához szükséges összes nyomtatott vagy elektronikus formátumú információt és dokumentációt. A piacfelügyeleti hatóság felhívására a forgalmazó együttműködik a rádióberendezés által jelentett kockázat kiküszöbölése érdekében.
- (6) Ha a forgalmazó, saját neve vagy védjegye alatt hoz forgalomba egy rádióberendezést, vagy olyan módon módosít egy már forgalomba hozott rádióberendezést, hogy a módosítás befolyásolja a rádióberendezés e rendeletnek való megfelelését, e rendelet alkalmazásában gyártónak minősül, és a gyártóra előírt kötelezettségek terhelik.

9. A gazdasági szereplő azonosítása

- 11. §** (1) A gazdasági szereplő a piacfelügyeleti hatóság felhívására tájékoztatást ad a hatóságnak minden olyan más gazdasági szereplőről,
- amely rádióberendezést szállított neki,
 - amelynek a rádióberendezést szállítják.
- (2) A gazdasági szereplő az (1) bekezdésben meghatározott információkat a részére történt szállítást, illetve az általa történt szállítást követően 10 évig megőrzi és a piacfelügyeleti hatóság felhívására rendelkezésre bocsátja.

10. A rádióberendezés megfelelőségének vélelmezése

- 12. §** Azt a rádióberendezést, amely megfelel az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett hivatkozással rendelkező harmonizált szabványnak, vagy egyes részeinek, úgy kell tekinteni, hogy az teljesíti a 3. §-ban meghatározott alapvető követelmények azon részét, amelyre a szabvány vagy annak része vonatkozik.

11. A megfelelőségértékelési eljárás

- 13. §** (1) A rádióberendezés alapvető követelményeknek való megfelelését megfelelőségértékelési eljárás lefolytatása biztosítja, amelynek elvégzéséért a gyártó a felelős. A megfelelőségértékelési eljárás során a rádióberendezést minden, a gyártó által rendeltetésszerűnek tekintett felhasználás során fellépő körülmény között vizsgálni kell. A 3. § (1) bekezdésben foglalt alapvető követelmények vonatkozásában emellett figyelembe kell venni azokat a felhasználásokat is, amelyeket a gyártó a tőle elvárható gondossággal előre láthat. Ha a rádióberendezés többféle konfigurációban is működhet, a megfelelőségértékelési eljárást minden lehetséges konfigurációban le kell folytatni.
- (2) A megfelelőségértékelés a 3. §-ban foglalt alapvető követelmények vonatkozásában a gyártó választása szerint történhet az 1. mellékletben szereplő belső gyártásellenőrzési eljárás alkalmazásával, vagy a 2. mellékletben meghatározott EU típusvizsgálattal, és az azt követő belső gyártásellenőrzési eljárással, vagy a 3. melléklet szerinti teljes körű minőségbiztosításon alapuló megfelelőségértékelési eljárással.

- (3) Ha a gyártó az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett hivatkozásokkal rendelkező harmonizált szabványok segítségével vizsgálja, hogy a rádióberendezés megfelel-e a 3. § (1) bekezdés c) pontjában és (3) bekezdésében meghatározott alapvető követelményeknek, a következő eljárások valamelyikét választhatja:
- az 1. mellékletben meghatározott belső gyártásellenőrzés;
 - a 2. mellékletben meghatározott EU-típusvizsgálat, és azt követő belső gyártásellenőrzésen alapuló típusmegfelelés;
 - a 3. melléklet szerinti teljes körű minőségbiztosításon alapuló megfelelés.
- (4) Ha a gyártó nem vagy csak részben az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett hivatkozásokkal rendelkező harmonizált szabványok segítségével vizsgálja, hogy a rádióberendezés megfelel-e a 3. § (1) bekezdés c) pontjában és (3) bekezdésében meghatározott alapvető követelményeknek, vagy amennyiben ilyen harmonizált szabványok nem léteznek, a rádióberendezést az alapvető követelmények tekintetében a következő megfelelésértékelési eljárások valamelyikének kell alávetni:
- a 2. mellékletben meghatározott EU-típusvizsgálat és azt követő belső gyártásellenőrzésen alapuló típusmegfelelés;
 - a 3. melléklet szerinti teljes körű minőségbiztosításon alapuló megfelelés.

12. A CE megfeleléségi jelölés

- 14. §** (1) Ha a rádióberendezés megfeleléségét a 11. alcím szerinti megfelelésértékelési eljárás alapján a gyártó megállapította, CE megfeleléségi jelöléssel látja el azt. A CE megfeleléségi jelölésre vonatkozó előírásokat a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2008. július 9-i 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 765/2008/EK rendelet) 30. cikke határozza meg.
- (2) A CE megfeleléségi jelölést a rádióberendezésen vagy az arra rögzített adattáblán kell feltüntetni, kivéve, ha a rádióberendezés jellege miatt ez nem lehetséges. A CE megfeleléségi jelölést jól olvashatóan és olyan módon kell feltüntetni, hogy azt ne lehessen eltávolítani. A CE megfeleléségi jelölés magasságának legalább 5 mm-nek kell lennie, kivéve, ha a rádióberendezés jellege ezt nem teszi lehetővé. A CE megfeleléségi jelölésnek azonban ebben az esetben is jól olvashatónak kell maradnia. A CE megfeleléségi jelölést a csomagoláson is jól olvashatóan fel kell tüntetni.
- (3) A CE megfeleléségi jelölésen túlmenően fel kell tüntetni a rádióberendezésen a megfelelésértékelő szervezet azonosító számát, amennyiben a 3. mellékletben meghatározott megfelelésértékelési eljárást alkalmazták. A megfelelésértékelő szervezet azonosító száma ugyanolyan méretű kell, hogy legyen, mint a CE megfeleléségi jelölés. A megfelelésértékelő szervezet azonosító számát a megfelelésértékelő szervezet, annak utasításai alapján a gyártó, vagy annak meghatalmazott képviselője helyezi el.
- (4) A CE megfeleléségi jelölést a rádióberendezés forgalomba hozatala előtt kell feltüntetni.

13. EU-megfeleléségi nyilatkozat

- 15. §** (1) Az EU-megfeleléségi nyilatkozatban a gyártó saját felelősségére kijelenti, hogy a rádióberendezés megfelel a 3. §-ban meghatározott alapvető követelményeknek.
- (2) Az EU-megfeleléségi nyilatkozat az 5. melléklet A címe szerinti szerkezetben tartalmazza az ott meghatározott elemeket. A gyártó gondoskodik az EU-megfeleléségi nyilatkozat folyamatos naprakészen tartásáról.
- (3) Az EU-megfeleléségi nyilatkozatot magyar nyelven kell elkészíteni.
- (4) Az egyszerűsített EU-megfeleléségi nyilatkozat az 5. melléklet B címe szerinti szerkezetben tartalmazza az ott meghatározott elemeket. A gyártó gondoskodik az egyszerűsített EU-megfeleléségi nyilatkozat folyamatos naprakészen tartásáról.
- (5) Az egyszerűsített EU-megfeleléségi nyilatkozatot magyar nyelven kell elkészíteni.
- (6) Az egyszerűsített EU-megfeleléségi nyilatkozatban meg kell jelölni annak az internetes oldalnak a címét, amelyen a (2) bekezdés szerinti EU-megfeleléségi nyilatkozat magyar nyelvű szövege elérhető.
- (7) Ha a rádióberendezésre több uniós jogi aktus is előírja az EU-megfeleléségi nyilatkozat készítését, akkor egy egységes EU-megfeleléségi nyilatkozatot kell készíteni, amely az érintett uniós jogi aktusokban előírt valamennyi vonatkozó követelménynek megfelel.

14. A műszaki dokumentáció

- 16. §**
- (1) A műszaki dokumentáció az összes olyan módszer lényeges adatait és részleteit – de legalább a 4. mellékletben meghatározott elemeket – tartalmazza, amelyeket a gyártó a rádióberendezés 3. §-ban meghatározott alapvető követelményeknek való megfelelése érdekében alkalmazott.
 - (2) A műszaki dokumentációt a gyártó a rádióberendezés forgalomba hozatala előtt összeállítja, és azt folyamatosan naprakészen tartja.
 - (3) Az EU-típusvizsgálati eljárásokkal kapcsolatos műszaki dokumentáció nyelve, a gyártó és a megfelelőségértékelő szervezet közötti kommunikáció nyelve, a megfelelőségértékelő szervezet székhelye szerinti tagállam valamely hivatalos nyelve, vagy bármely, e szervezet számára elfogadható más nyelv.
 - (4) Amennyiben a műszaki dokumentáció nem felel meg az (1)–(3) bekezdésekben foglaltaknak, a piacfelügyeleti hatóság felhívja a gyártót vagy az importőrt, hogy az általa meghatározott határidőn belül egy, a piacfelügyeleti hatóság által meghatározott szervezettel saját költségére végeztesse vizsgálatot, amely során ellenőrzik, hogy a rádióberendezés megfelel-e a 3. §-ban meghatározott alapvető követelményeknek.

15. Ellenőrzés és felügyelet

- 17. §**
- (1) Ha a piacfelügyeleti hatóságnak olyan adat, tény, információ jut tudomására, amely alapján feltételezi, hogy a rádióberendezés egyes tulajdonságai veszélyeztetik a 3. § (1) bekezdésben foglalt alapvető követelmények teljesülését, akkor a rádióberendezésen elvégzi az ellenőrzést az e rendeletben megállapított valamennyi vonatkozó követelmény tekintetében. Az érintett gazdasági szereplők e célból együttműködnek a piacfelügyeleti hatósággal.
 - (2) Ha az (1) bekezdés szerinti ellenőrzés során a piacfelügyeleti hatóság megállapítja, hogy a rádióberendezés nem felel meg e rendeletnek, haladéktalanul felhívja az érintett gazdasági szereplőt, hogy a 765/2008/EK rendelet 21. cikkének megfelelően
 - a) tegyen kiigazító intézkedéseket a jogsértés megszüntetésére és az alapvető követelményeknek való megfelelés biztosítására,
 - b) a rádióberendezést vonja ki a forgalomból, vagy
 - c) a rádióberendezést hívja vissza.
 - (3) A (2) bekezdés szerinti felhívásról a megfelelőségértékelő szervezetet is tájékoztatni kell, ha a rádióberendezés megfelelőségének értékelésében közreműködött.
 - (4) A (2) bekezdés szerinti felhívás teljesítésére az eset összes körülményeinek mérlegelésével megfelelő határidőt kell biztosítani.
 - (5) Ha a rendelkezésre álló adatok alapján a rádióberendezést más tagállamban is forgalmazzák, a piacfelügyeleti hatóság az (1) bekezdés szerinti ellenőrzés eredményéről és a (2) bekezdés szerinti intézkedéséről egyidejűleg értesíti az Európai Bizottságot és az Európai Unió többi tagállamát. Az értesítésnek tartalmaznia kell, hogy a gazdasági szereplőt milyen intézkedés meghozatalára hívták fel.
 - (6) A gazdasági szereplő köteles megtenni a szükséges kiigazító intézkedéseket az általa forgalmazott rádióberendezés tekintetében.
 - (7) Ha az érintett gazdasági szereplő a (2) bekezdésben foglalt felhívást a (4) bekezdés szerinti határidőben nem teljesíti, a piacfelügyeleti hatóság az Eht.-ban, valamint a termékek piacfelügyeletéről szóló törvényben meghatározott jogkövetkezmények alkalmazásával, hatósági határozatában minden szükséges átmeneti intézkedést meghoz a rádióberendezés betiltására, korlátozására, forgalomból történő kivonására vagy visszahívására. A piacfelügyeleti hatóság a jogerős és végrehajtható átmeneti intézkedésekről haladéktalanul tájékoztatja az Európai Bizottságot és az Európai Unió többi tagállamát.
 - (8) A piacfelügyeleti hatóság a (7) bekezdés szerinti tájékoztatásban megadja az összes rendelkezésre álló adatot, különösen az e rendeletnek nem megfelelő rádióberendezés azonosításához szükséges adatokat, a rádióberendezés származási helyét, a feltárt jogsértést és a felmerülő kockázatot, az alkalmazott jogkövetkezményeket, valamint az érintett gazdasági szereplő eljárás során kifejtett álláspontját. A piacfelügyeleti hatóság a tájékoztatásban jelzi, ha a megfelelés hiánya az alábbiakban felsoroltak valamelyike miatt következett be:
 - a) a rádióberendezés nem teljesíti a 3. §-ban meghatározott alapvető követelményeket, vagy
 - b) a megfelelőség vélelmezését megalapozó, hivatkozott harmonizált szabványok hiányosak vagy hibásak.
 - (9) Ha a (7) bekezdés szerinti tájékoztatás kézhezvételét követő három hónapon belül a piacfelügyeleti hatóság által meghozott átmeneti intézkedések ellen az Európai Bizottság, vagy az Európai Unió valamely tagállama nem emel kifogást, az adott intézkedést elfogadottnak kell tekinteni és az átmeneti intézkedés végrehajtásáról az Európai Bizottságot tájékoztatni kell.

- (10) Ha a (7) bekezdés szerinti átmeneti intézkedés ellen az Európai Bizottság vagy az Európai Unió valamely tagállama kifogást emel, akkor az Európai Bizottság erre vonatkozó határozata alapján a piacfelügyeleti hatóság az átmeneti intézkedést visszavonja.
- (11) Ha valamely más tagállam illetékes piacfelügyeleti hatósága a (7) bekezdés szerinti átmeneti intézkedésről küld értesítést és az átmeneti intézkedést a (9) bekezdés alapján elfogadottnak kell tekinteni, a piacfelügyeleti hatóság gondoskodik az értesítésben szereplő, a 765/2008/EK rendelet 21. cikke szerinti korlátozó intézkedés haladéktalan meghozataláról.

- 18. §** (1) Ha a piacfelügyeleti hatóság a 17. § (1) bekezdése szerinti ellenőrzést követően megállapítja, hogy a rádióberendezés ugyan megfelel e rendeletnek, azonban mégis veszélyezteti a 3. § (1) bekezdés a) pontja szerinti biztonsági követelmények teljesítését, felhívja az érintett gazdasági szereplőt, hogy előírásának megfelelően a kockázat jellegével arányosan, az általa megadott határidőn belül tegyen megfelelő intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az érintett rádióberendezés ne jelentsen kockázatot, vonja ki a rádióberendezést a forgalomból, vagy hívja vissza.
- (2) A gazdasági szereplő köteles minden megfelelő kiigazító intézkedést megtenni az uniós piacon általa forgalmazott összes érintett rádióberendezés tekintetében.
- (3) A piacfelügyeleti hatóság az (1) és (2) bekezdésben foglaltakkal kapcsolatban haladéktalanul tájékoztatja az Európai Bizottságot és az Európai Unió többi tagállamát. A tájékoztatásban megadja az összes rendelkezésre álló adatot, különösen az érintett rádióberendezés azonosításához szükséges adatokat, a rádióberendezés származási helyét, az értékesítési láncot, a felmerülő kockázat jellegét, valamint a meghozott kiigazító intézkedések jellegét és időtartamát.
- (4) Ha az Európai Bizottság az (1) bekezdés szerinti intézkedést indokolatlannak ítéli, az erről szóló határozat alapján a piacfelügyeleti hatóság az intézkedést visszavonja.

- 19. §** (1) Ha a piacfelügyeleti hatóság a 17. § (1) bekezdése szerinti ellenőrzése nyomán azt állapítja meg, hogy:
- a rádióberendezésen a CE megfelelőségi jelölés feltüntetése sérti a 765/2008/EK rendelet 30. cikkében vagy a 14. §-ban foglaltakat;
 - a rádióberendezésen a CE megfelelőségi jelölést nem tüntették fel;
 - a rádióberendezésen a megfelelőségértékelő szervezet azonosító számának feltüntetése – a 3. mellékletben előírt megfelelőségértékelési eljárás esetén – sérti a 14. §-ban foglaltakat vagy az nincs feltüntetve;
 - az EU-megfelelőségi nyilatkozatot nem állították ki;
 - az EU-megfelelőségi nyilatkozatot helytelenül állították ki;
 - a 7. § (2) bekezdés szerinti műszaki dokumentáció nem áll rendelkezésre vagy hiányos;
 - a gyártó a 7. § (7) vagy (8) bekezdésében, vagy az importőr a 9. § (9) bekezdésében említett információt egyáltalán nem, valótlanul vagy hiányosan tüntette fel;
 - a rádióberendezéshez nem mellékeltek a 7. § (9)–(11) bekezdés szerinti információkat, vagy az EU-megfelelőségi nyilatkozatot;
 - a gazdasági szereplők a 11. § szerinti követelményeket nem teljesítik; vagy
 - a gyártó a nyilvántartásba vételre kötelezett rádióberendezések típusainak nyilvántartásba vételére vonatkozó rendelkezéseket megsértette,
- de egyéb jogsértés nem valósult meg, a 18. § (2) bekezdésre tekintet nélkül felhívja az érintett gazdasági szereplőt a jogsértés megszüntetésére.
- (2) Amennyiben a gazdasági szereplő az (1) bekezdés szerinti felhívásnak nem tesz eleget, a piacfelügyeleti hatóság az Eht.-ban, valamint a termékek piacfelügyeletéről szóló törvényben meghatározott jogkövetkezmények alkalmazásával intézkedik e rendeletnek nem megfelelő rádióberendezés forgalmazásának betiltására, korlátozására, forgalomból történő kivonására vagy visszahívására.

16. Záró rendelkezések

- 20. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

- 21. §** Az e rendelet hatálya alá tartozó, a rádióberendezésekről és az elektronikus hírközlő végberendezésekről, valamint megfelelőségük kölcsönös elismeréséről szóló 5/2004. (IV. 13.) IHM rendelet követelményei szerint legyártott és 2017. június 12-ig forgalomba hozott rádióberendezések továbbra is forgalmazhatók és üzembe helyezhetők.

- 22. §** Ez a rendelet
- a rádióberendezések forgalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok harmonizációjáról és az 1999/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. április 16-i 2014/53/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek és
 - a rádióberendezések, a távközlési végberendezések és a vonatkozó azonosítók induló osztályozásának megállapításáról szóló, 2000. április 6-i 2000/299/EK bizottsági határozatnak való megfelelést szolgálja.
- 23. §** (1) A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság egyes eljárásainak igazgatási szolgáltatási díjairól és a díjfizetés módjáról szóló 5/2011. (X. 6.) NMHH rendelet (a továbbiakban: R1.) 10. §-a a következő j) ponttal egészül ki:
(*A Hivatal polgári célú frekvenciagazdálkodással kapcsolatos egyes hatósági eljárásaiért fizetendő díj összege:*)
„j) a rádióberendezésekkel kapcsolatos megfelelőségértékelési tevékenység végzésére jogosult szervezetté történő kijelölési eljárás díja 0 Ft.”
- (2) Hatályát veszti az R1. 10. § h) pontja.
- 24. §** (1) A polgári frekvenciagazdálkodás egyes hatósági eljárásairól szóló 7/2012. (I. 26.) NMHH rendelet (a továbbiakban: R2.) 37. §-a a következő d) ponttal egészül ki:
(*Ez a rendelet*)
„d) a rádióberendezések forgalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok harmonizációjáról és az 1999/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2014. április 16-i 2014/53/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek”
(*való megfelelést szolgálja.*)
- (2) Az R2.
1. § (2) bekezdés b) pontjában a „nagyfrekvenciás berendezést” szövegrész helyébe a „nagyfrekvenciás villamos berendezést” szöveg,
 2. § (1) bekezdés 6. pontjában a „nagyfrekvenciás berendezés” szövegrész helyébe a „nagyfrekvenciás villamos berendezés” szöveg,
 28. § (1) bekezdés b) pontjában a „nagyfrekvenciás” szövegrész helyébe a „nagyfrekvenciás villamos” szöveg lép.
- (3) Hatályát veszti az R2. 37. § b) pontja.
- 25. §** A rádióamatőr szolgálatról szóló 15/2013. (IX. 25.) NMHH rendelet 4. § (5) bekezdés a) pontjában a „rádióberendezésekről és az elektronikus hírközlő végberendezésekről, valamint megfelelőségük kölcsönös elismeréséről szóló jogszabálynak” szövegrész helyébe a „rádióberendezésekről szóló NMHH rendeletnek” szöveg lép.
- 26. §** (1) A nemzeti frekvenciafelosztásról, valamint a frekvenciasávok felhasználási szabályairól szóló 7/2015. (XI. 13.) NMHH rendelet (a továbbiakban: R3.) 2. § (1) bekezdése a következő 9a. ponttal egészül ki:
(*E rendelet alkalmazásában:*)
„9a. *alapvető követelmény:* a rádióberendezésekről szóló NMHH rendeletben meghatározott alapvető követelmény;”
- (2) Az R3. 2. § (1) bekezdése a következő 86a. ponttal egészül ki:
(*E rendelet alkalmazásában:*)
„86a. *harmonizált frekvenciahasználatú rádióalkalmazás:* olyan rádióalkalmazás, amelyre vonatkozó rádióinterfész-előírások (beleértve a frekvenciafelosztást, a csatornaelrendezési tervet és a vonatkozó frekvenciagazdálkodási jellemzőket) az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes minden államban azonosak;”
- (3) Az R3. 2. § (1) bekezdése a következő 237a. ponttal egészül ki:
(*E rendelet alkalmazásában:*)
„237a. *spektrumgazdálkodási alapvető követelmény:* a rádióberendezés kialakítására vonatkozó azon alapvető követelmény, hogy a rádióberendezés a káros zavarás elkerülése mellett biztosítsa a rádióspektrum eredményes és hatékony használatát;”
- (4) Az R3. 2. § (1) bekezdése a következő 258a. ponttal egészül ki:
(*E rendelet alkalmazásában:*)
„258a. *további alapvető követelmény:* a rádióberendezésekről szóló NMHH rendeletben meghatározott további alapvető követelmény;”

- (5) Az R3. 13. § (1) bekezdése a következő 7a. ponttal egészül ki:
(*Ez a rendelet*)
„7a. a rádióberendezések forgalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok harmonizációjáról és az 1999/5/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló 2014. április 16-i 2014/53/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek,”
(*való megfelelést szolgálja.*)
- (6) Az R3. 8. melléklete a 6. melléklet szerint módosul.
- (7) Az R3.
- a) 1. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjában és b) pontjában a „nagyfrekvenciás” szövegrész helyébe a „nagyfrekvenciás villamos” szöveg,
 - b) 8. § (2) bekezdésében az „az Eht. 80. § (2) bekezdése szerinti” szövegrész helyébe az „a spektrumgazdálkodási” szöveg,
 - c) 8. § (3) bekezdés 16. pontjában az „– az Eht. 80. § (3) bekezdése szerinti – egyes” szövegrész helyébe az „egyes további” szöveg,
 - d) 2. melléklet
 - da) 1.9.4. pontjában az „az Eht. 80. § (2) és (3) bekezdése szerinti egyes” szövegrész helyébe az „a spektrumgazdálkodási, valamint egyes további” szöveg,
 - db) 2. pontjában foglalt táblázat H:2060 mezőjében az „az 1999/5/EK” szövegrész helyébe az „a 2014/53/EU” szöveg,
 - dc) 2. pontjában foglalt táblázat H:2941, H:2948, H:2990 és H:3002 mezőjében az „az Eht. 80. § (2) bekezdése szerinti” szövegrész helyébe az „a spektrumgazdálkodási” szöveg,
 - e) 3. melléklet
 - ea) 4.3.9. és 4.4.8. pontjában az „az 1999/5/EK irányelvnek, illetve a rádióberendezésekről és az elektronikus hírközlő végberendezésekről, valamint megfelelőségük kölcsönös elismeréséről szóló” szövegrész helyébe az „a 2014/53/EU irányelvnek, illetve a rádióberendezésekről szóló NMHH” szöveg,
 - eb) 11.1.3.4. pontjában az „az Eht. 80. § (2) és (3) bekezdése szerinti egyes” szövegrész helyébe az „a spektrumgazdálkodási, valamint egyes további” szöveg,
 - ec) 11.1.5. pontjában az „az 1999/5/EK” szövegrész helyébe az „a 2014/53/EU” szöveg,
 - ed) 11.3.1. pontjában foglalt táblázat E:2 mezőjében a „rádióberendezésekről és az elektronikus hírközlő végberendezésekről, valamint megfelelőségük kölcsönös elismeréséről szóló rendelet, illetve az 1999/5/EK” szövegrész helyébe a „rádióberendezésekről szóló NMHH rendelet, illetve a 2014/53/EU” szöveg,
 - ee) 11.5.1. pontjában foglalt táblázat E:3 mezőjében és 11.13.1. pontjában foglalt táblázat D:10–D:11 mezőjében az „az 1999/5/EK” szövegrész helyébe az „a 2014/53/EU” szöveg,
 - ef) 12.1.3. pontjában az „az Eht. 80. § (2) és (3) bekezdése szerinti egyes” szövegrész helyébe az „a spektrumgazdálkodási, valamint egyes további” szöveg,
 - f) 6. melléklet 2. pontjában az „az Eht. 80. § (3) bekezdés e) pontja szerinti” szövegrész helyébe az „a segélyhívó szolgálatokhoz hozzáférést biztosító egyes funkciók támogatására vonatkozó további” szöveg lép.
- (8) Hatályát veszti az R3.
- a) 2. § (1) bekezdés 177. pontja,
 - b) 9. § (2) bekezdése,
 - c) 13. § (1) bekezdés 3. pontja,
 - d) 8. melléklet 2.2. pontjában foglalt táblázat 4. sora.

- 27. §** (1) Az elektromágneses összeférhetőségről szóló 8/2016. (XII. 6.) NMHH rendelet (a továbbiakban: R4.) 1. § (3) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(*A rendelet hatálya nem terjed ki*)
„b) a rádióberendezésekről szóló NMHH rendelet által szabályozott rádióberendezésre;”
- (2) Az R4.
- a) 1. § (3) bekezdés c) pontjában az „a közös szabályokról és az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség létrehozásáról, valamint a 91/670/EK tanácsi rendelet,” szövegrész helyébe a „közös szabályokról és az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség létrehozásáról, valamint a 91/670/EGK tanácsi irányelv, az” szöveg,

- b) 1. § (3) bekezdés d) pontjában a „Nemzetközi Távközlési Egyesület (ITU) Alapokmánya és Egyezménye alapján elfogadott Nemzetközi Rádiószabályzat szerinti” szövegrész helyébe a „rádióamatőr szolgálatról szóló NMHH rendeletben meghatározott” szöveg,
 - c) 1. § (3) bekezdés e) pontjában az „egyedileg készített” szövegrész helyébe a „szakembereknek szánt” szöveg, az „értékelő eszközre” szövegrész helyébe az „egyedileg készített értékelő készletre” szöveg lép.
- (3) Hatályát veszti az R4.
- a) 1. § (3) bekezdés a) pont aa) alpontjában az „és elektronikus hírközlő végberendezések” szövegrész,
 - b) 2. § (1) bekezdés 9. és 19. pontja.

Dr. Karas Monika s. k.,
a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság elnöke

1. melléklet a 2/2017. (I. 17.) NMHH rendelethez

A MODUL: BELSŐ GYÁRTÁSELLENŐRZÉS

1. A belső gyártásellenőrzés az a megfelelőségértékelési eljárás, amellyel a gyártó eleget tesz az e melléklet 2., 3. és 4. pontjában megállapított kötelezettségeknek, továbbá biztosítja, és saját felelősségére kijelenti, hogy a szóban forgó rádióberendezés megfelel e rendeletnek.
2. Műszaki dokumentáció
A gyártó a 14. alcímben foglaltaknak megfelelően elkészíti a műszaki dokumentációt.
3. Gyártás
A gyártó minden szükséges intézkedést meghoz annak érdekében, hogy a legyártott rádióberendezés a gyártási eljárásnak és a gyártási eljárás felügyeletének köszönhetően megfeleljen a 2. pontban említett műszaki dokumentációnak és a 3. §-ban meghatározott alapvető követelményeknek.
4. CE megfelelőségi jelölés és EU-megfelelőségi nyilatkozat
 - 4.1. A gyártó, vagy erre vonatkozó megbízás esetén a meghatalmazott képviselő az e rendeletnek megfelelő minden rádióberendezésen elhelyezi a CE megfelelőségi jelölést a 12. alcímben foglaltaknak megfelelően.
 - 4.2. A gyártó, vagy erre vonatkozó megbízás esetén a meghatalmazott képviselő a rádióberendezés mindegyik típusára vonatkozóan írásos EU-megfelelőségi nyilatkozatot állít ki, amelyet a műszaki dokumentációval együtt a rádióberendezés forgalomba hozatala után tíz évig megőriz a piacfelügyeleti hatóságok számára történő bemutatás céljából. Az EU-megfelelőségi nyilatkozat azonosítja azt a rádióberendezést, amelyre vonatkozóan elkészítették.Az EU-megfelelőségi nyilatkozat egy példányát a piacfelügyeleti hatóság kérésére hozzáférhetővé kell tenni.
5. Meghatalmazott képviselő
A gyártónak a 4. pontban meghatározott kötelezettségei a gyártó nevében és felelősségére eljáró, meghatalmazott képviselője révén is teljesíthetők, amennyiben ez szerepel a megbízásában.

2. melléklet a 2/2017. (I. 17.) NMHH rendelethez

B MODUL: EU-TÍPUSVIZSGÁLAT

1. Az EU-típusvizsgálat a megfelelőségértékelési eljárásnak az a része, amelynek során a megfelelőségértékelő szervezet megvizsgálja a rádióberendezés műszaki tervezését, valamint ellenőrzi és tanúsítja, hogy a termék műszaki konstrukciója megfelel a 3. §-ban meghatározott alapvető követelményeknek.
2. Az EU-típusvizsgálatot a rádióberendezés műszaki tervezése megfelelőségének értékelése révén a 3. pont szerinti műszaki dokumentáció és alátámasztó bizonyítékok vizsgálatával, mintadarab (tervezési minta) vizsgálata nélkül kell végezni.

3. A gyártó az EU-típusvizsgálatra vonatkozó kérelmet egyetlen megfelelőségértékelő szervezetnek nyújtja be, amelyet a gyártó választ meg.

A kérelem a következőket tartalmazza:

- a) a gyártó neve és címe, vagy ha a kérelmet a meghatalmazott képviselő nyújtja be, akkor annak neve és címe is;
- b) írásos nyilatkozat arról, hogy a kérelmet más megfelelőségértékelő szervezetnek nem nyújtották be;
- c) műszaki dokumentáció;

A műszaki dokumentációnak lehetővé kell tennie annak értékelését, hogy a rádióberendezés megfelel-e a rendeletnek, és tartalmaznia kell a kockázat megfelelő elemzését és értékelését. A műszaki dokumentációban meg kell határozni az alkalmazandó követelményeket, és – az értékelés szempontjából szükséges mértékben – ismertetni kell a rádióberendezés terveit, gyártását és működését. A műszaki dokumentáció tartalmazza a 4. mellékletben meghatározott elemeket.

- d) a műszaki tervezésnél alkalmazott megoldás megfelelőségét alátámasztó bizonyíték.

E bizonyítéknak utalnia kell minden olyan vonatkozó dokumentumra, amelyet felhasználtak, különösen, ha a releváns harmonizált szabványokat nem alkalmazták, vagy nem teljes mértékben alkalmazták. Az alátámasztó bizonyítéknak, amennyiben szükséges, tartalmaznia kell a gyártó megfelelő laboratóriumában vagy a gyártó nevében és felelősségére egy másik vizsgálati laboratóriumban az egyéb vonatkozó műszaki előírásokkal összhangban elvégzett vizsgálatok eredményeit.

4. A megfelelőségértékelő szervezet a rádióberendezés megfelelő műszaki tervezésének értékelése céljából megvizsgálja a műszaki dokumentációt és az alátámasztó bizonyítékokat.

5. A megfelelőségértékelő szervezet elkészíti a 4. ponttal összhangban végzett tevékenységek eredményeit rögzítő értékelő jelentést. A megfelelőségértékelő szervezetek tevékenységről szóló törvény szerinti kijelölő hatósággal (a továbbiakban: kijelölő hatóság) szembeni, a 8. pontban meghatározott kötelezettségeinek sérelme nélkül a megfelelőségértékelő szervezet e jelentés – részleges vagy teljes – tartalmát kizárólag a gyártó hozzájárulásával teszi közzé.

6. Amennyiben a típus megfelel-e a rendelet érintett rádióberendezésre alkalmazandó követelményeinek, a megfelelőségértékelő szervezet EU-típusvizsgálati tanúsítványt állít ki a gyártó számára. Ez a tanúsítvány tartalmazza a gyártó nevét és címét, a vizsgálat eredményeit, az alapvető követelmények vizsgálatnak alávetett szempontjait, érvényességének (esetleges) feltételeit és az értékelt típus azonosításához szükséges adatokat. Az EU-típusvizsgálati tanúsítványnak egy vagy több melléklete is lehet.

Az EU-típusvizsgálati tanúsítványnak és mellékleteinek minden olyan releváns információt tartalmazniuk kell, amelyek alapján értékelni lehet, hogy a gyártott rádióberendezés megfelel-e a vizsgált típusnak, továbbá amelyek lehetővé teszik az üzemelés közbeni ellenőrzést.

Amennyiben a típus nem felel meg a rendeletnek, a megfelelőségértékelő szervezet visszautasítja az EU-típusvizsgálati tanúsítvány kiállítását, és a visszautasítás részletes indoklása mellett tájékoztatja erről a kérelmezőt.

7. A megfelelőségértékelő szervezet a tudomány általánosan elismert jelenlegi állásának valamennyi olyan változásáról tájékozódik, amely azt jelzi, hogy a jóváhagyott típus a továbbiakban nem felel meg a rendeletnek, és meghatározza, hogy ezek a változások további vizsgálatot igényelnek-e. Amennyiben igen, a megfelelőségértékelő szervezet tájékoztatja erről a gyártót.

A gyártó értesíti az EU-típusvizsgálati tanúsítvánnyal kapcsolatos műszaki dokumentációt őrző megfelelőségértékelő szervezetet a jóváhagyott típus minden olyan módosításáról, amely befolyásolhatja a rádióberendezés e rendeletnek való megfelelőségét vagy e tanúsítvány érvényességének feltételeit. Az ilyen módosítások az eredeti EU-típusvizsgálati tanúsítvány kiegészítésének formájában további jóváhagyást igényelnek.

8. Mindegyik megfelelőségértékelő szervezet tájékoztatja kijelölő hatóságát az általa kibocsátott vagy visszavont EU-típusvizsgálati tanúsítványokról és ezek kiegészítéseiről, továbbá – rendszeres időközönként vagy kérésre – kijelölő hatósága rendelkezésére bocsátja az ilyen visszautasított, felfüggesztett vagy más módon korlátozott tanúsítványok és kiegészítések listáját.

Minden megfelelőségértékelő szervezet tájékoztatja a többi megfelelőségértékelő szervezetet az ilyen, általa visszautasított, visszavont, felfüggesztett vagy más módon korlátozott EU-típusvizsgálati tanúsítványokról és kiegészítésekről, továbbá kérésre az általa kiadott tanúsítványokról és kiegészítésekről.

Minden megfelelőségértékelő szervezet tájékoztatja a tagállamokat az általa kiadott EU-típusvizsgálati tanúsítványokról és kiegészítésekről, ha az Európai Unió Hivatalos Lapjában hivatkozással közzétett harmonizált szabványok nem kerültek alkalmazásra, vagy azokat nem teljes mértékben alkalmazták. A tagállamok, az Európai

Bizottság és a többi megfelelőségértékelő szervezet – kérésre – megkaphatják az EU-típusvizsgálati tanúsítványok és kiegészítései egy példányát. Kérésre a tagállamok és az Európai Bizottság megkaphatják a műszaki dokumentáció és a megfelelőségértékelő szervezet által végzett vizsgálatok eredményeinek egy példányát. A megfelelőségértékelő szervezet a rádióberendezés vizsgálatát követő tíz éven keresztül vagy az adott tanúsítvány érvényességének végéig megőrzi az EU-típusvizsgálati tanúsítvány, a tanúsítvány mellékleteinek és kiegészítéseinek egy példányát, valamint a gyártó által benyújtott dokumentációt tartalmazó műszaki dokumentációt.

9. A gyártó a rádióberendezés forgalomba hozatalát követő tíz éven keresztül elérhetővé teszi a piacfelügyeleti hatóság felhívására az EU-típusvizsgálati tanúsítvány, a tanúsítvány mellékleteinek és kiegészítéseinek egy példányát, valamint a műszaki dokumentációt.
10. A gyártó meghatalmazott képviselője is benyújthatja a 3. pont szerinti kérelmet, és teljesítheti a 7. és a 9. pontban meghatározott kötelezettségeket, amennyiben ez szerepel a megbízásában.

C MODUL: TÍPUSMEGFELELŐSÉG A BELSŐ GYÁRTÁSELLENŐRZÉS ALAPJÁN

1. A belső gyártásellenőrzésen alapuló típusmegfelelőség a megfelelőségértékelési eljárás azon része, amellyel a gyártó eleget tesz a 2. és a 3. pontban megállapított kötelezettségeknek, továbbá biztosítja és kijelenti, hogy a szóban forgó rádióberendezés megfelel az EU-típusvizsgálati tanúsítványban leírt típusnak, és eleget tesz e rendeletnek.
2. Gyártás
A gyártónak minden szükséges intézkedést meg kell hoznia annak érdekében, hogy a gyártási eljárás és annak felügyelete biztosítsa, hogy a gyártott rádióberendezések megfelelnek az EU-típusvizsgálati tanúsítványban leírt jóváhagyott típusnak és e rendeletnek.
3. CE megfelelőségi jelölés és EU-megfelelőségi nyilatkozat
 - 3.1. A gyártó a 12. alcímben foglaltaknak megfelelően minden olyan rádióberendezésen elhelyezi a CE megfelelőségi jelölést, amely megfelel az EU-típusvizsgálati tanúsítványban leírt típusnak, és eleget tesz e rendeletnek.
 - 3.2. A gyártó a rádióberendezés minden típusára vonatkozóan írásos EU-megfelelőségi nyilatkozatot állít ki, amelyet a rádióberendezés forgalomba hozatala után tíz évig megőrzi és felhívásra a piacfelügyeleti hatóság számára hozzáférhetővé tesz. Az EU-megfelelőségi nyilatkozatban meg kell nevezni azt a rádióberendezés-típust, amely tekintetében a nyilatkozatot kiállították.
4. Meghatalmazott képviselő
A gyártó 3. pontban meghatározott kötelezettségei a gyártó nevében és felelősségére eljáró, meghatalmazott képviselője révén is teljesíthetők, amennyiben e kötelezettségek szerepelnek a megbízásban.

3. melléklet a 2/2017. (I. 17.) NMHH rendelethez

H MODUL: A TELJES MINŐSÉGBIZTOSÍTÁSON ALAPULÓ MEGFELELŐSÉG

1. A teljes minőségbiztosításon alapuló megfelelőség az a megfelelőségértékelési eljárás, amellyel a gyártó eleget tesz a 2. és 5. pontban megállapított kötelezettségeknek, továbbá biztosítja és saját felelősségére kijelenti, hogy a szóban forgó rádióberendezés megfelel e rendeletnek.
2. Gyártás
A gyártó a 3. pontnak megfelelő, jóváhagyott minőségbiztosítási rendszert működtet a rádióberendezés tervezése, gyártása, végső termékellenőrzése és vizsgálata céljából, a gyártót pedig a 4. pontban meghatározott módon felügyelik.
3. Minőségbiztosítási rendszer
 - 3.1. A gyártó egy általa választott megfelelőségértékelő szervezethez kérelmet nyújt be, hogy a rádióberendezés tekintetében alkalmazott minőségbiztosítási rendszerét értékeltesse.
A kérelem a következőket tartalmazza:
 - a) a gyártó neve és címe ha a kérelmet a meghatalmazott képviselő nyújtja be, akkor annak neve és címe is;
 - b) a műszaki dokumentáció, a gyártásra szánt rádióberendezések mindegyik típusára vonatkozóan. A műszaki dokumentációnak adott esetben tartalmaznia kell a 4. mellékletben meghatározott elemeket;

- c) a minőségbiztosítási rendszerrel kapcsolatos dokumentáció; valamint
- d) egy írásos nyilatkozat arról, hogy a kérelmet más megfelelőségértékelő szervezethez nem nyújtották be.

3.2. A minőségbiztosítási rendszer biztosítja, hogy a rádióberendezés megfelel e rendeletnek.

A gyártó által alkalmazott összes tényezőt, követelményt és rendelkezést rendszeres és rendezett módon dokumentálni kell írásban rögzített elvek, eljárások és utasítások formájában. A minőségbiztosítási rendszer dokumentációjának lehetővé kell tennie a minőségbiztosítási programok, tervek, kézikönyvek és nyilvántartások következetes értelmezését.

Különösen a következők megfelelő leírását kell tartalmaznia:

- a) minőségi célkitűzések és szervezeti felépítés, a vezetőségnek a tervezéssel és a termék minőségével kapcsolatos felelőssége és hatásköre;
- b) a tervezésre vonatkozó műszaki előírások, ideértve az alkalmazandó szabványokat, és amennyiben a vonatkozó harmonizált szabványokat nem teljes egészükben alkalmazzák, az e rendeletben rádióberendezésekre vonatkozó szabályozásnak teljesítésére használt módszerek;
- c) azok a tervezésellenőrzési és tervezésértékelési technikák, folyamatok és módszeres intézkedések, amelyeket az e rendelet hatálya alá tartozó rádióberendezés-típus tervezése során alkalmaznak;
- d) az ezeknek megfelelő gyártási, minőségellenőrzési és minőségbiztosítási technikák, folyamatok és módszeres intézkedések, amelyeket alkalmazni fognak;
- e) a gyártás előtt, közben és után elvégzendő vizsgálatok és tesztek, valamint ezek elvégzésének gyakorisága;
- f) a minőségbiztosítási nyilvántartás, mint például az ellenőrzési jelentések és vizsgálati adatok, kalibrációs adatok, a személyzet képzéséről szóló jelentések;
- g) az előírt tervezési és termékminőség, valamint a minőségbiztosítási rendszer hatékony működésének felügyeletére szolgáló eszközök.

3.3. A megfelelőségértékelő szervezet értékeli a minőségbiztosítási rendszert annak megállapítása érdekében, hogy megfelel-e a 3.2. pont szerinti követelményeknek.

A vonatkozó harmonizált szabvány megfelelő előírásait teljesítő minőségbiztosítási rendszer elemei tekintetében a megfelelőségértékelő szervezet vélelmezi az ezeknek a követelményeknek való megfelelést.

A minőségirányítási rendszerekkel kapcsolatos tapasztalatok mellett az értékelést végző csoportban legalább egy olyan tagnak kell lennie, aki tapasztalattal rendelkezik a rádióberendezések érintett területének és a rádióberendezések érintett technológiájának értékelése terén, és ismeri e rendelet követelményeit. Az ellenőrzés részét képezi a gyártó telephelyén tett látogatás is. Az ellenőrzést végző csoport felülvizsgálja a 3.1. pont b) alpontja szerinti műszaki dokumentációt annak ellenőrzése érdekében, hogy a gyártó megfelelően rögzítette-e a rádióberendezésre alkalmazandó követelményeket és ennek alapján el tudja-e végezni a szükséges vizsgálatokat annak érdekében, hogy a rádióberendezés a vonatkozó szabályozásnak megfeleljen.

A gyártót vagy a gyártó meghatalmazott képviselőjét értesíteni kell a határozatról.

Az értesítésnek tartalmaznia kell az ellenőrzés eredményeit és az értékelésről szóló, indokolással alátámasztott határozatot.

3.4. A gyártó vállalja, hogy teljesíti a jóváhagyott minőségbiztosítási rendszerből fakadó kötelezettségeket, és gondoskodik a rendszer megfelelő és hatékony működéséről.

3.5. A gyártó a minőségbiztosítási rendszer bármilyen tervezett módosításáról tájékoztatja azt a megfelelőségértékelő szervezetet, amely jóváhagyta a minőségbiztosítási rendszert.

A megfelelőségértékelő szervezet értékeli a javasolt módosításokat és eldönti, hogy a minőségbiztosítási rendszer a módosításokkal együtt a továbbiakban is megfelel-e a 3.2. pont szerinti követelményeknek, vagy újabb értékelés szükséges.

A megfelelőségértékelő szervezet értesíti a gyártót határozatáról. Az értesítésnek tartalmaznia kell a vizsgálat eredményeit és az értékelésről szóló, indokolással ellátott határozatot.

4. Felügyelet a megfelelőségértékelő szervezet felelősségi körében

4.1. A felügyelet célja annak megállapítása, hogy a gyártó megfelelően teljesíti-e a jóváhagyott minőségbiztosítási rendszerből eredő kötelezettségeit.

4.2. A gyártó lehetővé teszi, hogy a megfelelőségértékelő szervezet értékelés céljából belépjen a gyártás, az ellenőrzés, a vizsgálat és a raktározás helyszíneire, és biztosítja számára a szükséges információkat, különösen a következőket:

- a) a minőségbiztosítási rendszer dokumentációja;
- b) a minőségbiztosítási rendszer tervezési részében előírányzott minőségbiztosítási nyilvántartás, mint például az elemzések, számítások, vizsgálatok, eredményei;

- c) a minőségbiztosítási rendszer gyártási részében előírányzott minőségbiztosítási nyilvántartás, így különösen az ellenőrzési jelentések és vizsgálati adatok, a kalibrálási adatok, a személyzet képzéséről szóló jelentések.
- 4.3. A megfelelőségértékelő szervezet időszakos ellenőrzéseket végez, hogy megbizonyosodjon arról, hogy a gyártó fenntartja és alkalmazza a minőségbiztosítási rendszert, és az ellenőrzésről jelentést ír, amelyet át kell adnia a gyártónak.
- 4.4. A megfelelőségértékelő szervezet váratlan látogatást is tehet a gyártónál. Az ilyen látogatások során a megfelelőségértékelő szervezet szükség esetén a minőségbiztosítási rendszer helyes működésének igazolására megvizsgálhatja vagy megvizsgáltathatja a rádióberendezéseket. A megfelelőségértékelő szervezet erről a látogatásról, és ha vizsgálatokra került sor, azokról is, jelentést ír, amelyet elküld a gyártónak.
5. CE megfelelőségi jelölés és EU-megfelelőségi nyilatkozat
- 5.1. A gyártó a 11. alcímben foglaltaknak megfelelően minden olyan rádióberendezésen elhelyezi a CE megfelelőségjelölést és – a 3.1. pontban említett megfelelőségértékelő szervezet felelősségére – a megfelelőségértékelő szervezet azonosító számát, amely eleget tesz a 3. §-ban meghatározott alapvető követelményeknek.
- 5.2. A gyártó a rádióberendezés minden típusára vonatkozóan írásos EU-megfelelőségi nyilatkozatot állít ki, amelyet a rádióberendezés forgalomba hozatala után tíz évig megőriz a piacfelügyeleti hatóság számára történő bemutatás céljából. Az EU-megfelelőségi nyilatkozatban azonosítani kell azt a rádióberendezés-típust, amely tekintetben a nyilatkozatot kiállították.
- Az EU-megfelelőségi nyilatkozat egy példányát a piacfelügyeleti hatóság kérésére hozzáférhetővé kell tenni.
6. A gyártó a rádióberendezés forgalomba hozatalának időpontjától számított tíz éven keresztül megőrzi a piacfelügyeleti hatóság részére történő rendelkezésre bocsátás céljából:
- a 3.1. pont szerinti műszaki dokumentációt;
 - a 3.1. pont szerinti minőségbiztosítási rendszerre vonatkozó dokumentációt;
 - a 3.5. pont szerinti módosítást, jóváhagyott formájában;
 - a megfelelőségértékelő szervezettől kapott, a 3.5., 4.3. és 4.4. pont szerinti határozatokat és jelentéseket.
7. Minden megfelelőségértékelő szervezet tájékoztatja kijelölő hatóságát a minőségbiztosítási rendszerek kiadott és visszavont jóváhagyásairól, továbbá – rendszeres időközönként vagy kérésre – elérhetővé teszi kijelölő hatósága számára a minőségbiztosítási rendszerek visszautasított, felfüggesztett vagy más módon korlátozott jóváhagyásainak listáját.
- Minden megfelelőségértékelő szervezet tájékoztatja a többi megfelelőségértékelő szervezetet a minőségbiztosítási rendszerek általa elutasított, felfüggesztett, visszavont vagy más módon korlátozott jóváhagyásairól, valamint kérésre a minőségbiztosítási rendszerek általa kiadott jóváhagyásairól.
8. Meghatalmazott képviselő
- A gyártónak a 3.1., 3.5., 5. és 6. pontban meghatározott kötelezettségei a gyártó nevében és felelősségére eljáró meghatalmazott képviselője révén is teljesíthetők, amennyiben ez szerepel a megbízásában.

4. melléklet a 2/2017. (I. 17.) NMHH rendelethez

A MŰSZAKI DOKUMENTÁCIÓ TARTALMA

A műszaki dokumentációnak legalább a következő elemeket kell tartalmaznia:

- a rádióberendezés általános leírása; többek között:
 - a külső jegyeket, jelöléseket és a belső elrendezést mutató fényképek vagy ábrák,
 - az alapvető követelményeknek való megfelelést befolyásoló szoftver- és firmware verziók,
 - a felhasználóknak szóló tájékoztató és üzembehelyezési utasítások;
- az alkatrészek, alegységek, kapcsolási körök és hasonló releváns elemek összeállítási terve, gyártási rajjai és diagramjai;
- a rajzok és diagramok megértéséhez szükséges leírások és magyarázatok, beleértve a rádióberendezés működésének ismertetését;
- a részben vagy egészben alkalmazott olyan harmonizált szabványok listája, amelyek hivatkozásait az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétették, illetve azon esetekben, ahol ezeket a harmonizált szabványokat

nem alkalmazzák, azoknak a megoldásoknak a leírása, amelyeket a 3. §-ban meghatározott alapvető követelmények teljesítése érdekében alkalmaztak, az egyéb alkalmazott vonatkozó műszaki leírásokat is ideértve. A csak részben alkalmazott harmonizált szabványok esetén a műszaki dokumentációban fel kell tüntetni, hogy mely részeket alkalmazták;

- e) az EU-megfeleléségi nyilatkozat egy példánya;
- f) a 2. melléklet szerinti megfelelőségértékelési eljárás alkalmazása esetén az EU-típusvizsgálati tanúsítvány egy példánya és mellékletei, az érintett megfelelőségértékelő szervezet által kiállított formában;
- g) az elvégzett tervezési számítások, vizsgálatok eredményei és egyéb hasonló releváns elemek;
- h) a vizsgálati jelentések;
- i) a 7. § (10) bekezdésében előírt követelményeknek való megfelelés és az információk csomagoláson való feltüntetésének vagy fel nem tüntetésének ismertetése.

5. melléklet a 2/2017. (I. 17.) NMHH rendelethez

Az EU-megfeleléségi nyilatkozat tartalma

A

(XXXX. SZ.) * EU-megfeleléségi Nyilatkozat

1. Rádióberendezés (termék-, típus-, tétel-, modell- vagy sorozatszám):
 2. A gyártó vagy meghatalmazott képviselőjének neve és címe:
 3. Ezt a megfelelőségi nyilatkozatot a gyártó kizárólagos felelőssége mellett adják ki:
 4. A nyilatkozat tárgya (a rádióberendezés azonosítása a nyomonkövethetőség biztosítására; adott esetben színes képet is tartalmazhat, amennyiben ez a rádióberendezés azonosításához szükséges):
 5. A nyilatkozat tárgya megfelel a vonatkozó uniós harmonizációs jogszabályoknak:
a 2014/53/EU irányelv,
adott esetben egyéb uniós harmonizációs jogszabály.
 6. Az alkalmazott harmonizált szabványokra való hivatkozás vagy az azokra az egyéb műszaki előírásokra való hivatkozás, amelyekkel kapcsolatban megfelelőségi nyilatkozatot tettek. A hivatkozásokat az azonosító számok és a megfelelő verzió feltüntetésével kell megadni, adott esetben a kiállítás dátumával együtt:
 7. Ha a megfelelőségértékelési eljárásban megfelelőségértékelő szervezet vett részt: A(z) ... (nevű, számú) ... megfelelőségértékelő szervezet elvégezte a(z) ... (a beavatkozás ismertetése) ..., és a következő EU-típusvizsgálati tanúsítványt adta ki:
 8. Adott esetben azon tartozékok és alkatrészek leírása, ideértve a szoftvereket is, amelyek lehetővé teszik a rádióberendezés rendeltetésszerű használatát, és az EU-megfeleléségi nyilatkozat hatálya alá tartoznak:
 9. További információk:
- A nyilatkozatot a következő gyártó nevében és megbízásából írták alá: ... (a kiállítás helye és dátuma):
(név, beosztás) (aláírás):

B

EGYSZERŰSÍTETT EU-MEGFELELŐSÉGI NYILATKOZAT

A 7. § (10) bekezdés szerinti egyszerűsített megfelelőségi nyilatkozat szövege a következő:

[A gyártó neve] igazolja, hogy a [a rádióberendezés típusa] típusú rádióberendezés megfelel a 2014/53/EU irányelvnek.

Az EU-megfeleléségi nyilatkozat teljes szövege elérhető a következő internetes címen:

...

* A gyártótól függ, hogy megszámozza-e az EU-megfeleléségi nyilatkozatot

6. melléklet a 2/2017. (I. 17.) NMHH rendelethez

Az R3. 8. mellékletének módosítása

1. Az R3. 8. melléklet 2.2. pontjában foglalt táblázat a következő 12. sorral egészül ki:

	(A)	(B)
12	2014/53/EU	Directive 2014/53/EU of the European Parliament and of the Council of 16 April 2014 on the harmonisation of the laws of the Member States relating to the making available on the market of radio equipment and repealing Directive 1999/5/EC Az Európai Parlament és a Tanács 2014/53/EU irányelve (2014. április 16.) a rádióberendezések forgalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok harmonizációjáról és az 1999/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

V. A Kormány tagjainak rendeletei

A nemzeti fejlesztési miniszter 2/2017. (I. 17.) NFM rendelete a rádióberendezésekről és az elektronikus hírközlő végberendezésekről, valamint megfelelőségük kölsönös elismeréséről szóló 5/2004. (IV. 13.) IHM rendelet hatályon kívül helyezéséről

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 31. § (2) bekezdés b) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 109. § 6. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** Hatályát veszti a rádióberendezésekről és az elektronikus hírközlő végberendezésekről, valamint megfelelőségük kölcsönös elismeréséről szóló 5/2004. (IV. 13.) IHM rendelet.
- 2. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

Dr. Seszták Miklós s. k.,
nemzeti fejlesztési miniszter

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai, teljes ülési állásfoglalásai és végzései

Az Alkotmánybíróság 1/2017. (I. 17.) AB határozata az Országgyűlés 2016. december 6-i ülésnapján elfogadott, a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény 7. § (4) bekezdése, valamint a 12. § (2) bekezdése a) és c) pontjai alaptörvény-ellenességének megállapításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése elfogadott, de még ki nem hirdetett törvény Alaptörvénnyel való összhangjának előzetes vizsgálata tárgyában – *dr. Juhász Imre, dr. Pokol Béla, dr. Stumpf István és dr. Varga Zs. András* alkotmánybírók párhuzamos indokolásával, valamint *dr. Dienes-Oehm Egon* alkotmánybíró különvéleményével – meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az Országgyűlés 2016. december 6-i ülésnapján elfogadott, a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény 7. § (4) bekezdése, valamint a 12. § (2) bekezdés a) és c) pontjai alaptörvény-ellenesek.

Az Alkotmánybíróság elrendeli e határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét.

Indokolás

I.

- [1] 1. A köztársasági elnök – az Alaptörvény 6. cikk (4) bekezdése alapján – az Országgyűlés által 2016. december 6-án elfogadott, a közigazgatási perrendtartásról szóló – még ki nem hirdetett – törvény (a továbbiakban: Törvény) 7. § (4) bekezdése, valamint a 12. § (2) bekezdés a) és c) pontjai alaptörvény-ellenességének és egyben közjogi érvénytelenségének megállapítását kérte az Alkotmánybíróságtól. A köztársasági elnök indítványozta a kifogásolt törvényi rendelkezések elfogadása Alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálatát is.
- [2] A köztársasági elnök beadványában rámutat, hogy a Kormány az 1011/2015. (I. 22.) Korm. határozatban döntött a közigazgatási perrendtartás kodifikációjáról, az 1352/2015. (VI. 2.) Korm. határozatban pedig a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény és az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény előkészítésével összefüggő egyes feladatokról.
- [3] A beadvány tartalmazza, hogy Magyarországon az igazságszolgáltatást ellátó bíróságokat az Alaptörvény 25. cikk (8) bekezdése értelmében sarkalatos törvény, jelenleg a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) határozza meg. A Bszi. II. fejezetének „A bírósági szervezet” címe alatt a 16. § úgy rendelkezik, hogy az igazságszolgáltatást a következő bíróságok gyakorolják: a) a Kúria, b) az ítéletábla, c) a törvényszék, d) a járásbíróság és a kerületi bíróság (a továbbiakban együtt: járásbíróság), valamint e) a közigazgatási és munkaügyi bíróság.
- [4] Az indítványban foglaltak szerint a Törvény (a törvényjavaslat száma: T/12234.) 7. § (4) bekezdése a közigazgatási ügyben eljáró bíróságok között egy új ún. közigazgatási felsőbbbíróságot nevez meg, melynek feladatait a Fővárosi Törvényszék látja el. A köztársasági elnök álláspontja szerint az egyszerű többséggel elfogadott Törvény ugyan formailag nem módosítja a sarkalatos Bszi.-t, azonban tartalmát tekintve kiegészíti azt az új bírósággal. Az új közigazgatási felsőbbbíróság szerepét a Fővárosi Törvényszék tölti be, ez azonban nem változtat azon a tényen, hogy a Bszi.-ben megállapított bírósági szervezet kiegészül egy új bírósággal. A köztársasági elnök rámutat, hogy a Törvény az új bíróságnak feladat- és hatáskört állapít meg [7. § (1) bekezdés b) pont, 7. § (2) bekezdés b) pont, 12. § (2) és (3) bekezdés, 15. § (3) bekezdés a) pont, 36. § (2) bekezdés a) pont]; meghatározza az összetételét [8. § (6) bekezdés]; bizonyos, a Fővárosi Törvényszék szokásos eljárásától eltérő szabályt rendel alkalmazni, például

a képviselet és a kötelező jogi képviselet tekintetében [26. § (2) bekezdés, 27. § (1) bekezdés]. A köztársasági elnök álláspontja szerint ezek a rendelkezések egyértelművé teszik, hogy a bírósági szervezeten belül közigazgatási felsőbíróság néven egy új bíróság jön létre, függetlenül attól, hogy azt ideiglenesen vagy akár véglegesen a Fővárosi Törvényszék látja-e el. A köztársasági elnök álláspontja szerint a Törvény országgyűlési általános vitájában elhangzottak alapján ennek a megoldásnak a valószínűsíthető oka a Bszi. módosításához előírt minősített többséghez szükséges egyetértés hiánya volt.

- [5] 2. A köztársasági elnök beadványában hivatkozik arra, hogy az Alkotmánybíróság a 16/2015. (VI. 5.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh.) – egy hasonló szabályozási kérdés tekintetében benyújtott indítványa alapján – egyebek mellett arra is rámutatott, hogy amennyiben egy szabályozási tárgykőről az Alaptörvény alapján kétséget kizáróan megállapítható az, hogy kizárólag sarkalatos törvénnyel szabályozható, úgy az egyszerű többséggel elfogadott szabályozás közjogi érvénytelenséget eredményez, továbbá, hogy minősített többséggel elfogadott törvényt egyszerű többséggel nem lehet módosítani vagy hatályon kívül helyezni. A köztársasági elnök az Abh.-ra hivatkozással kiemelte azt is, hogy a kétharmados törvények közvetlen (tétéles) módosítása a kétharmados törvény szabályozási köréhez közel álló, azzal esetleg részben egybevágó másik egyszerű többséggel meghozható önálló törvény módosításával vagy új törvény alkotásával alkotmányosan nem kerülhető meg. Mindez ugyanis oda vezethetne, hogy a kétharmados törvények formális érintetlenül hagyása ellenére az alapjogi, illetve az alapintézményi törvény a módosított, illetve az újonnan alkotott formában egyszerű többséghez kötött törvényekhez képest elveszítené alkotmányosan meghatározó jelentőségét.
- [6] A köztársasági elnök álláspontja szerint egy új bíróság létrehozása az Alaptörvény által sarkalatos törvénynek minősített Bszi. szabályozási tárgykörébe tartozik. Egyszerű többségű törvénnyel nem lehet alkotmányosan új bíróságot létrehozni. Ezért – az Abh.-ban kifejtettekre is figyelemmel – a törvény 7. § (4) bekezdése az Alaptörvény T) cikk (4) bekezdésével és a 25. cikk (8) bekezdésével ellentétes, áll az indítványban.
- [7] 3. A köztársasági elnök beadványában rámutat, hogy álláspontja szerint hasonló, az Alaptörvénnyel össze nem egyeztethető kérdéseket vetnek fel a Törvény 12. § (2) bekezdés a) és c) pontjai is, az alábbiak szerint.
- [8] A Törvény 12. § (2) bekezdés a) pontja szerint – a közszolgálati jogviszonnyal kapcsolatos per kivételével – a közigazgatási felsőbíróságként eljáró bíróság hatáskörébe tartozik a központi államigazgatási szervekről szóló törvény szerinti önálló szabályozó szerv, az autonóm államigazgatási szerv és a kormányhivatal közigazgatási tevékenységével kapcsolatos per. A központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 1. § (6) bekezdése értelmében önálló szabályozó szerv a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság (a továbbiakban: NMHH). Az Alaptörvény IX. cikk (6) bekezdése szerint a sajtószabadságra, valamint a médiaszolgáltatások, a sajtótermékek és a hírközlési piac felügyeletét ellátó szervre vonatkozó részletes szabályokat sarkalatos törvény határozza meg. Ilyen sarkalatos törvény a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXX. törvény (a továbbiakban: Média tv.), az NMHH döntéseivel szembeni bírósági felülvizsgálati eljárást a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság kizárólagos illetékességébe utalja. Az egyszerű többséggel elfogadott törvény 12. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott hatásköri szabály – tartalmát tekintve – módosítja (elvonja) a sarkalatos törvényben a közigazgatási és munkaügyi bíróság hatáskörébe és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság kizárólagos illetékességébe utalt jogorvoslati eljárást, ezért ellentétes az Alaptörvény T) cikk (4) bekezdésével és a IX. cikk (6) bekezdésével.
- [9] Az indítványban foglaltak szerint ugyanilyen alkotmányossági problémát vet fel a Törvény 12. § (2) bekezdés c) pontja, amely a közigazgatási felsőbíróságként eljáró bíróság – vagyis az annak feladatait ellátó Fővárosi Törvényszék – hatáskörébe utalja a választási bizottságok közigazgatási tevékenységével kapcsolatos pereket. Az Alaptörvény 2. cikk (1) bekezdése és 35. cikk (1) bekezdése szerint sarkalatos, a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 229. § (1) bekezdése értelmében jelenleg a választási bizottság döntése ellen benyújtott bírósági felülvizsgálati kérelmet a másodfokú határozatot hozó választási bizottság székhelye szerint illetékes ítélőtábla bírálja el. Ebben az esetben a Törvény 12. § (2) bekezdés c) pontja egyszerű többségű rendelkezéssel módosítja a minősített többségű rendelkezésben megállapított hatásköri szabályt azzal, hogy a választási bizottságok székhelye szerinti ítélőtáblák helyett a közigazgatási felsőbíróság – ténylegesen a Fővárosi Törvényszék – hatáskörét állapítja meg a választási bizottságok közigazgatási pereiben. Az indítványban foglaltak szerint mindez az Alaptörvény T) cikk (4) bekezdését, a 2. cikk (1) bekezdését és a 35. cikk (1) bekezdését sérti.
- [10] A köztársasági elnök a fentiek alapján indítványozta, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg: a Törvény az egyszerű többséggel elfogadott rendelkezéseivel – az Alaptörvény T) cikk (4) bekezdését, a IX. cikk (6) bekezdését, a 2. cikk (1) bekezdését, a 25. cikk (8) bekezdését, a 35. cikk (1) bekezdését és ezáltal a jogállamiságot deklaráló B) cikk

(1) bekezdését is sértő módon – sarkalatos törvényekben foglalt rendelkezések tartalmát módosítja, ezért alaptörvény-ellenes és közjogilag érvénytelen.

- [11] 4. Az igazságügyi miniszter az indítványra vonatkozó jogi véleményét az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 57. § (1b) pontja alapján megküldte az Alkotmánybíróságnak. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 57. § (2) bekezdése alapján beszerezte továbbá az Országgyűlés elnökének nyilatkozatát.

II.

- [12] 1. Az Alaptörvény érintett rendelkezései:

„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„T) cikk (4) A sarkalatos törvény olyan törvény, amelynek elfogadásához és módosításához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.”

„IX. cikk (6) A sajtószabadságra, valamint a médiaszolgáltatások, a sajtótermékek és a hírközlési piac felügyeletét ellátó szervre vonatkozó részletes szabályokat sarkalatos törvény határozza meg.”

„2. cikk (1) Az országgyűlési képviselőket a választópolgárok általános és egyenlő választójog alapján, közvetlen és titkos szavazással, a választók akaratának szabad kifejezését biztosító választáson, sarkalatos törvényben meghatározott módon választják.”

„25. cikk (8) A bíróságok szervezetének, igazgatásának és központi igazgatása felügyeletének, a bírák jogállásának részletes szabályait, valamint a bírák javadalmazását sarkalatos törvény határozza meg.”

„35. cikk (1) A helyi önkormányzati képviselőket és polgármestereket a választópolgárok általános és egyenlő választójog alapján, közvetlen és titkos szavazással, a választók akaratának szabad kifejezését biztosító választáson, sarkalatos törvényben meghatározott módon választják.”

- [13] 2. A Törvény támadott rendelkezései:

„7. § [A közigazgatási ügyben eljáró bíróságok]

[...]

(4) Közigazgatási felsőbírósággént a Fővárosi Törvényszék jár el.”

„12. § (2) A közszolgálati jogviszonnyal kapcsolatos per kivételével a közigazgatási felsőbírósággént eljáró bíróság hatáskörébe tartozik

a) a központi államigazgatási szervekről szóló törvény szerinti önálló szabályozó szerv, autonóm államigazgatási szerv és kormányhivatal,

[...]

c) a választási bizottság,

[...]

közigazgatási tevékenységével kapcsolatos per.”

III.

- [14] Az indítvány megalapozott.

- [15] 1. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt megállapította, hogy a jogosulttól érkezett előzetes normakontroll indítvány az Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti határozottság követelményének eleget tesz. A kérelem a) tartalmazza azt az alaptörvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására [Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés a) pont], továbbá azt, amely az köztársasági elnök indítványozói jogosultságát megalapozza [Alaptörvény 6. cikk (4) bekezdés]; b) az eljárás megindításának indokait; c) az Alkotmánybíróság által vizsgálandó jogszabályi rendelkezést [a Törvény 7. § (4) bekezdése, valamint a 12. § (2) bekezdés a) és c) pontjai]; d) az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés, T) cikk (4) bekezdés, IX. cikk (6) bekezdés, 2. cikk (1) bekezdés, 25. cikk (8) bekezdés, 35. cikk (1) bekezdés]; e) indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett törvényi rendelkezések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel; valamint f) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a megjelölt törvényi szakaszok alaptörvény-ellenességét.

- [16] Az Alkotmánybíróság – figyelemmel az Alaptörvény Nemzeti hitvallásban foglaltakra – az indítvány elbírálását megelőzően röviden áttekintette a közigazgatási bírászkodás hazai jogtörténeti előzményeit.

- [17] A közigazgatási bírászkodás kezdetei Magyarországon a XIX. század végére nyúlnak vissza. A Magyar Királyi Közigazgatási Bíróság 1896–1949 között működött, és elbírálta a közigazgatási hatóságoknak a törvény által felsorolt intézkedései és határozatai ellen emelt panaszokat.
- [18] A Magyar Királyi Közigazgatási Bíróságot 1949-ben megszüntették. Ezt követően a közigazgatási bírászkodás mintegy 40 évig korlátozott módon működött, csak bizonyos hatásköri korlátok között érvényesülhetett. Az Alkotmány 1989-ben bekövetkező módosítása teremtette meg újra a közigazgatási bírászkodás alkotmányos alapját, azt, hogy a bíróság ellenőrizhette a közigazgatási határozatok törvényességét, valamint azt, hogy a törvényben meghatározottak szerint mindenki jogorvoslattal élhetett olyan bírói, államigazgatási vagy más hatósági döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sértette.
- [19] A jogalkotó a közigazgatási bírósági utat 1991-ben az Alkotmánybíróság határozata [32/1990. (XII. 22.) AB határozat] alapján szélesítette ki. Ilyen előzmények után született meg az 1991. évi XXVI. törvény a közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálatának kiterjesztéséről, mely csak ideiglenes jelleggel nyitotta meg a közigazgatási bírói utat.
- [20] 1991 óta azonban számos szervezeti változtatás következett be, amelyre tekintettel szükségesnek mutatkozott a közigazgatási eljárásjog és perjog teljes megújítása, a közigazgatási hatósági eljárásjog, illetve a közigazgatási perjog komplex újraszabályozása.
- [21] A Törvény megalkotásának jogalkotói célja a közigazgatási perekre vonatkozó szabályok egyetlen, önálló és általános törvénybe történő foglalása, a szabályok koherens rendszerének a kialakítása volt. Az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdésében foglalt jogállamiság érvényre juttatása hatékony bírói jogvédelmet követel meg a közigazgatás cselekményeivel szemben, aminek elengedhetetlen előfeltétele a korszerű és koherens törvényi eljárási keretek kialakítása. A Törvény a magyar jogtörténetben az első közigazgatási perrendtartási kódex, amely az európai jogfejlődés útját követve elválasztja egymástól a közigazgatási peres eljárást és a polgári eljárásokat. A Törvény azzal a szabályozási igénnyel lép fel, hogy a közigazgatási perjogi szabályok az általános (kódex jellegű) szabályozás keretében áttekinthetőek legyenek, az alkalmazandó eljárásjog megállapítása ne okozzon különösebb nehézséget a jogkeresőknek, és a perjogi szabályozás ne legyen az indokoltnál kiterjedtebb.
- [22] Az Alkotmánybíróság a fenti jogtörténeti előzmények tükrében ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a vizsgált esetben az indítvány keretei között kizárólag a Törvény köztársasági elnök által kifogásolt rendelkezéseit vizsgálta az indítványban megjelölt alaptörvényi rendelkezések és indokok alapján, és kizárólag azok közjogi érvényességének alkotmányjogi kérdésében foglalt állást.
- [23] 2. Az Alkotmánybíróság először a köztársasági elnök indítványának a Törvény közjogi érvénytelenségét állító részét vizsgálta meg.
- [24] Az Országgyűlés 2016. december 6-i ülésnapján a közigazgatási perrendtartásról szóló T/12234. számú törvényjavaslat zárószavazása során az egységes javaslatot 115 igen, 36 nem szavazattal, 21 tartózkodás mellett elfogadta. A törvényjavaslat elfogadására az egyszerű többséget igénylő törvények elfogadására irányuló általános eljárási rendben került sor, az sarkalatosági záradékot nem tartalmazott.
- [25] Az Alaptörvény T) cikk (4) bekezdése értelmében a sarkalatos törvény olyan törvény, amelynek elfogadásához és módosításához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.
- [26] Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés a) pontjában és az Abtv. 23. § (1) bekezdésében írt hatáskörében eljárva – összhangban az indítvánnyal – azt kellett megvizsgálnia, hogy az elfogadott Törvénynek a köztársasági elnök által megjelölt – tartalma szerint más törvények módosításáról szóló – rendelkezései az azokra előírt többséget igénylő törvények elfogadására vonatkozó eljárási rendben kerültek-e elfogadásra.
- [27] 3. A köztársasági elnök az elfogadott Törvény 7. § (4) bekezdését illetően arra hivatkozott, hogy e szakasz ugyan formailag nem módosítja a Bszi.-nek az igazságszolgáltatást végző bíróságokat felsoroló 16. §-át, tartalmilag azonban kiegészíti azt egy új bírósággal. Ez utóbbi rendelkezés azonban az Alaptörvény 25. cikk (8) bekezdése – illetve ezzel összhangban a Bszi. 175. §-a – alapján sarkalatos, tehát kizárólag minősített többséggel módosítható.
- [28] Az indítvány alapján az Alkotmánybíróság vizsgálata a következőkre terjedt ki: 1. a törvényt módosítással érintett szabályozási tárgykör áttekintése, 2. annak vizsgálata, hogy a törvényt módosítás tartalmilag a Bszi. rendelkezése(i) módosítására irányul-e, és amennyiben igen, akkor 3. ez sarkalatos törvény módosítását jelenti-e, és arra alkotmányosan megfelelő eljárási rendben került-e sor.
- [29] 3.1. Az Alaptörvény 25. cikk (8) bekezdése a bíróságokra vonatkozó alaptörvényi szabályozás részeként a bíróságok szervezetére, igazgatására és központi igazgatása felügyeletére vonatkozó részletes szabályozást sarkalatos törvényre utalja. Ezen alaptörvényi felhatalmazás alapján született meg a Bszi., amely a preambulumban rögzíti, hogy az Alaptörvény végrehajtására annak 25–28. cikke alapján szabályozza a bíróságok szervezeti felépítését, feladatait és igazgatását, a bírósági hatáskörök jogállami szintű hatékony ellátása, a bírói függetlenség

- elvénél maradéktalan megvalósítása és az ítélkezés egységének a biztosítása érdekében. E szervezetet – azaz az igazságszolgáltatás mint önálló hatalmi ág törvényi garanciákkal kialakított struktúráját – a Bszi. Első rész „A bíróságok működésének alapelvei és a bírósági szervezet” II. Fejezete „A bírósági szervezet” fejezetcím alatt a „2. Közös szabályok” rendelkezései között szereplő 16. §-ában határozza meg részletesen.
- [30] Eszerint az igazságszolgáltatást a következő bíróságok végzik: a) a Kúria, b) az ítéletábró, c) a törvényszék, d) a járásbíróág és e) a közigazgatási és munkaügyi bíróság. Ezen túlmenően a Bszi. 18–24. §-ai szabályozzák azt, hogy ezek a bíróságok milyen fokon és milyen feladat- és hatáskörben járnak el.
- [31] A Bszi. fent említett fejezetének 19. § (1) bekezdése a közigazgatási és munkaügyi bíróságot első fokon eljáró bíróságként jelöli meg, és az a)–c) pontokban meghatározza azt, hogy mely ügyekben járhat el.
- [32] A Bszi. 19. § (2) bekezdése a bíróság vezetéséről rendelkezik (a bíróságot az elnök vezeti), a (3) bekezdés a bíróság jogi személyiségének a hiányát, illetve azt rögzíti, hogy az elnök az államháztartási gazdálkodási szabályok szerint kötelezettséget vállalhat a törvényszék belső szabályzatában foglalt módon. A Bszi. 19. § (4) bekezdése a bíróságon belüli csoportokról (munkaszervezeti egységekről) rendelkezik.
- [33] A Bszi. 21. §-a a törvényszékre vonatkozó szabályozást tartalmaz. Ennek részeként rögzíti azt, hogy a törvényben meghatározott ügyekben első fokon jár el, és másodfokon elbírálja a járásbíróágok, valamint a közigazgatási és munkaügyi bíróságok határozatai ellen bejelentett fellebbezéseket.
- [34] 3.2. A Bszi. 17. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy bíróság létesítéséről, összevonásáról, megszüntetéséről, elnevezéséről, székhelyéről, illetékességi területének meghatározásáról, valamint a katonai tanácsokkal rendelkező bíróságok kijelöléséről külön törvény rendelkezik. A Bszi. fent hivatkozott 17. § (1) bekezdése és 21. §-a sarkalatos törvényi rendelkezések.
- [35] A Bszi.-nek ebben a felsorolásában a Törvény által megjelölt közigazgatási felsőbíróág azonban sem első-, sem másodfokú bíróságként nem szerepel. A Bszi. fent megjelölt rendelkezéseitől eltérően a Törvény a következőket tartalmazza: a Törvény 7. § (1) bekezdésének a) pontja szerint első fokon ítélik a közigazgatási és munkaügyi bíróság, ugyanezen szakasz b) pontja értelmében úgyszintén első fokon ítélik a közigazgatási felsőbíróágként eljáró bíróság. A Törvény 7. § (2) bekezdésének a) pontja alapján másodfokon ítélik a közigazgatási és munkaügyi bírósághoz tartozó ügyekben a közigazgatási felsőbíróágként eljáró bíróság; illetve a törvényhely b) pontja szerint a közigazgatási felsőbíróágként eljáró bírósághoz tartozó ügyekben a Kúria. A Törvény 7. § (4) bekezdése értelmében közigazgatási felsőbíróágként a Fővárosi Törvényszék jár el.
- [36] Az Alkotmánybíróág álláspontja szerint azzal, hogy a Törvény közigazgatási felsőbíróág név alatt feladat- és hatáskört, a bíróság összetételét meghatározó és eljárási szabályokat kapcsol az új elnevezéshez, és ezen új elnevezés alatt jogosítja fel a Fővárosi Törvényszéket eljárásra, olyan tárgykörben szabályoz, ami a Bszi. mint sarkalatos törvény szabályozási tárgykörébe tartozik. Nem annak van közjogi jelentősége, hogy az új elnevezés alatt már létező és a Bszi.-ben szabályozott bíróság jár el (átmenetileg vagy akár véglegesen), hanem annak, hogy az egyszerű többséget igénylő törvények elfogadására irányadó eljárási rendben elfogadott Törvény nem hozhat létre új, a Bszi. 16. §-ában nem szereplő bíróságot.
- [37] Az egyszerű többséget igénylő törvények elfogadására irányadó eljárási rendben elfogadott Törvény nem a Fővárosi Törvényszék elnevezését változtatja meg, hanem egy, a Bszi. 16. §-ában kifejezetten nem nevesített és nem is szabályozott bíróság, a közigazgatási felsőbíróág eljárására jogosítja fel a Fővárosi Törvényszéket.
- [38] A Bszi. sarkalatos törvényi szabályozása a közigazgatási és munkaügyi bíróságokat a bírósági szervezeten belül különbíróágként állította fel. Igazgatási szempontból a Bszi. a bírósági szervezetrendszerbe tagolta be a különbíróágot. A különbíróág a Bszi. szabályozásában szervezeten, igazgatásilag és szakmailag részben önálló, de bizonyos szabályozási területeken (pl. a bírák kinevezése, bírósági vezetők kinevezése, a törvényszék elnökének igazgatási jogosítványai) a bírósági szervezetbe integrálódott. A Törvény 7. § (4) bekezdése új elnevezés alatt (közigazgatási felsőbíróág) eljáró bíróságként jelöli ki a Fővárosi Törvényszéket. A törvényszékek (így a Fővárosi Törvényszék is) részei a Bszi. által szabályozott igazságszolgáltatási tevékenységet végző bírósági szervezetrendszernek. Annak következtében, hogy az egyszerű többséget igénylő törvények elfogadására irányadó eljárási rendben elfogadott Törvény 7. § (4) bekezdése a Fővárosi Törvényszéket mint a sarkalatos törvényben szabályozott bíróságot közigazgatási felsőbíróágként való eljárásra is kijelöli, egyszerre általános hatáskörű és különbíróágként eljáró bíróságként szabályozza azt.
- [39] 3.3. A sarkalatoság kérdéskörével az Alkotmánybíróág legutóbb összefoglalóan az Abh.-ban foglalkozott. Eszerint mint „[a] sarkalatos törvények körét az Alaptörvény két módon határozza meg: egyrészt a) bizonyos tárgykörök esetében – mintegy általános jelleggel – kimondja, hogy e tárgyköröket, esetleg ezek részletes szabályait sarkalatos törvény határozza meg [...]; másrészt b) egyes esetekben az Alaptörvény ezeken belül külön is megnevez néhány kifejezett sarkalatos szabályozási tárgyat [...].

A sarkalatosság követelménye [amihez a T) cikk (4) bekezdése alapján a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges] tehát nem egyes törvényekre, hanem kifejezetten szabályozási (törvényhozási) tárgykörökre vonatkozik. A jogalkotó azt a megoldást választotta, hogy sarkalatos törvény vagy sarkalatos rendelkezéseket is tartalmazó törvény esetében a záró rendelkezések között kimondja, hogy a törvény egészét, illetve mely rendelkezéseit tekinti sarkalatosnak.

A sarkalatosság – és az ezzel összefüggő közjogi érvénytelenség – problémája ennek megfelelően több oldalról is megközelíthető: a) egyrészt ha egy szabályozási tárgykőről az Alaptörvény alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy kizárólag sarkalatos törvénnyel szabályozható, úgy az egyszerű többséggel elfogadott szabályozás közjogi érvénytelenséget eredményez; illetve b) másrészt viszont kérdés az is, hogy ha a jogalkotó (tehát már nem az alkotmányozó) egy szabályozási tárgykört sarkalatosnak minősített egy adott törvényben, akkor e törvény a továbbiakban csak kétharmados többséggel módosítható-e. [...]

A sarkalatos törvény fogalmát az Alaptörvény vezette be, ugyanakkor korábban az előző Alkotmány is előírta bizonyos törvények kétharmados – minősített – többséggel történő elfogadásának a követelményét. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy a 13/2013. (VI. 17.) AB határozat (Indokolás [27]–[35]) alapján a vonatkozó korábbi határozataiban a sarkalatos törvényhozási tárgykör mikénti értelmezésére vonatkozóan kidolgozott érvek, jogelvek és alkotmányossági összefüggések felhasználásának nincs akadálya” (Abh., Indokolás [39]–[42]).

- [40] Az Alaptörvény 25. cikk (8) bekezdése szerint „a bíróságok szervezetének, igazgatásának és központi igazgatása felügyeletének, a bírák jogállásának részletes szabályait, valamint a bírák javadalmazását sarkalatos törvény határozza meg”. A Bsz. 175. §-a kimondja, hogy „[e] törvény 1–8. §-a, 12–15. §-a, II. Fejezete, III. Fejezete, 45. §-a, V. Fejezete, Harmadik és Negyedik Rész, X., XI. és XIII/A. Fejezete, továbbá 197. §-a, 207. §-a és 209. §-a az Alaptörvény 25. cikk (6) és (8) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.”
- [41] Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban foglaltakkal egyezően emlékeztet az 1/1999. (II. 24.) AB határozat következő megállapításaira. „A minősített többség követelménye nemcsak az adott alkotmányi rendelkezés közvetlen végrehajtásaként kiadott törvény megalkotására vonatkozik, hanem e törvény módosítására (rendelkezéseinek megváltoztatására, kiegészítésére) és hatályon kívül helyezésére is. Az Alkotmány rendelkezése alapján minősített többséggel elfogadott törvényt egyszerű többséggel elfogadott törvénnyel nem lehet módosítani, vagy hatályon kívül helyezni. [...] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a kétharmados törvények közvetlen (tétéles) módosítása a kétharmados törvény szabályozási köréhez közel álló, azzal esetleg részben egybeváogó, másik, egyszerű többséggel meghozható önálló törvény módosításával, vagy új törvény alkotásával alkotmányosan nem kerülhető meg. Mindez ugyanis oda vezethetne, hogy a kétharmados törvények formális érintetlenül hagyása ellenére az alapjogi, illetve az alapintézményi törvény a módosított, illetve újonnan alkotott – formálisan egyszerű többséghez kötött – törvényekhez képest elveszítené alkotmányosan meghatározó jelentőségét” (ABH 1999, 25., 40–41.).
- [42] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az egyszerű többséget igénylő törvények elfogadására irányadó eljárási rendben elfogadott Törvény 7. § (4) bekezdése tartalmilag sarkalatos törvényi rendelkezés módosítására irányult, amely elfogadásának a minősített többséget igénylő törvények megalkotására irányadó eljárási rendben kellett volna megtörténnie [az egyes házzsabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) számú országgyűlési határozat (a továbbiakban: HHSZ) 48. § (8) bekezdés, 50. § (3) bekezdés]. A rendelkezés ezért sérti az Alaptörvény T) cikk (4) bekezdését, a B) cikk (1) bekezdését és a 25. cikk (8) bekezdését.

IV.

- [43] A köztársasági elnök indítványának második része a Törvény 12. § (2) bekezdés a) és c) pontjainak alaptörvényellenességét állította.
- [44] 1. A köztársasági elnök álláspontja szerint a Törvény 12. § (2) bekezdés a) pontja (az itt szabályozott hatáskör) tartalmát tekintve módosítja (elvonja) a sarkalatos törvény által a közigazgatási és munkaügyi bíróság hatáskörébe és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság kizárólagos illetékességébe utalt, az NMHH határozataival szembeni jogorvoslati eljárást. Emiatt a támadott rendelkezés sérti az Alaptörvény T) cikk (4) bekezdését és a IX. cikk (6) bekezdését is. Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság a következőket állapította meg.
- [45] A Törvény 12. § (2) bekezdés a) pontja – a közzszolgálati jogviszonnal kapcsolatos perek kivételével – a közigazgatási felsőbíróságként eljáró bíróság hatáskörébe utalja a központi államigazgatási szervekről szóló törvény szerinti önálló szabályozó szerv, az autonóm államigazgatási szerv és a kormányhivatal közigazgatási tevékenységével kapcsolatos

pereket. A központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 1. § (6) bekezdésének a) pontja az NMHH-t önálló szabályozó szervként határozza meg. A Média tv. az NMHH döntéseivel szembeni bírósági felülvizsgálati eljárást a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság kizárólagos illetékességébe utalja [Média tv. 164. § (2) bekezdés]. Az Alaptörvény IX. cikk (6) bekezdése értelmében a sajtószabadságra, valamint a médiaszolgáltatások, a sajtótermékek és a hírközlési piac felügyeletét ellátó szervezethez részletes szabályokat sarkalatos törvény határozza meg, ennek értelmében az NMHH-ra vonatkozó szabályozás sarkalatos törvényre tartozik. A Média tv. 229. §-a értelmében a Média tv. 164. § (2) bekezdése sarkalatosnak minősül.

- [46] A fent kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Törvény 12. § (2) bekezdés a) pontja olyan hatáskört ad a közigazgatási felsőbíróságként eljáró Fővárosi Törvényszéknek, amelyet a Média tv. sarkalatos törvényi rendelkezése korábban már más bíróság (közigazgatási és munkaügyi bíróság) hatáskörébe és kizárólagos illetékességébe (Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság) utalt.
- [47] Az Alaptörvény T) cikk (4) bekezdése alapján a sarkalatos törvény olyan törvény, amelynek elfogadásához és módosításához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges. Az Abh.-ban kifejtettek értelmében az Alaptörvény rendelkezése alapján „minősített többséggel elfogadott törvényt egyszerű többséggel elfogadott törvénnyel nem lehet módosítani, vagy hatályon kívül helyezni” (Indokolás [45]).
- [48] Jelen ügyben ez tehát azt jelenti, hogy sarkalatos törvényben biztosított hatáskör és kizárólagos illetékesség egyszerű többséget igénylő törvények elfogadására irányadó eljárási rendben elfogadott törvénnyel nem módosítható, nem változtatható meg. Ebből következően az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Törvény 12. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt szabály sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében, a T) cikk (4) bekezdésében és IX. cikk (6) bekezdésében foglalt rendelkezéseket, ezért alaptörvény-ellenes.
- [49] 2. A Törvény 12. § (2) bekezdés c) pontjával kapcsolatban az Alkotmánybíróság az alábbi megállapításokat teszi.
- [50] A köztársasági elnök lényegében a fent kifejtettekkel azonos alkotmányjogi érveléssel állította a Törvény 12. § (2) bekezdés c) pontjában foglalt hatásköri szabály alaptörvény-ellenességét, ugyanis a sarkalatosnak minősített Ve. 229. § (1) bekezdésében foglalt törvényi rendelkezést az egyszerű többséget igénylő törvények elfogadására irányadó eljárási rendben elfogadott Törvény a kifogásolt hatásköri szabállyal módosítja.
- [51] Az Alaptörvény 2. cikk (1) bekezdése és 35. cikk (1) bekezdése értelmében az országgyűlési és a helyi önkormányzati választásokra vonatkozó szabályokat sarkalatos törvény állapítja meg. A Ve. egyes rendelkezései, így a 229. § (1) bekezdése sarkalatos tárgykörbe tartozik. A Ve. 229. § (1) bekezdésének első mondata értelmében a bírósági felülvizsgálati kérelmet a másodfokú határozatot hozó választási bizottság székhelye szerint illetékes ítélőtábla bírálja el. A Ve. 354. § (1) bekezdése értelmében a Ve. 229. § (1) bekezdése sarkalatosnak minősül.
- [52] A Törvény 12. § (2) bekezdés c) pontja – a Ve. hivatkozott rendelkezésével ellentétesen – a közigazgatási felsőbíróságként eljáró Fővárosi Törvényszék hatáskörébe utalja a választási bizottságok közigazgatási tevékenységével kapcsolatos pereket. A Ve.-ben szabályozott választási bizottságok eljárása és döntése a Törvény 12. § (2) bekezdés c) pontjában foglalt közigazgatási tevékenységnek minősül, az ezzel kapcsolatos pereket a Törvény felhívott rendelkezése szerint a közigazgatási felsőbíróságként eljáró Fővárosi Törvényszék, a 12. § (4) bekezdés c) pontja értelmében pedig a Nemzeti Választási Bizottság határozata ellen benyújtott bírósági felülvizsgálati kérelmet a Kúria bírálja el.
- [53] Az Alaptörvény T) cikk (4) bekezdése alapján a sarkalatos törvény olyan törvény, amelynek elfogadásához és módosításához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges. Az Abh.-ban kifejtettek értelmében az Alaptörvény rendelkezése alapján „minősített többséggel elfogadott törvényt egyszerű többséggel elfogadott törvénnyel nem lehet módosítani, vagy hatályon kívül helyezni” (Indokolás [45]).
- [54] Jelen ügyben ez tehát azt jelenti, hogy sarkalatos törvényben biztosított hatáskör egyszerű többséget igénylő törvények elfogadására irányadó eljárási rendben elfogadott törvénnyel nem módosítható, nem változtatható meg.
- [55] Ebből következően az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Törvény 12. § (2) bekezdés c) pontjában foglalt szabály sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, a T) cikk (4) bekezdését, a 2. cikk (1) bekezdését és a 35. cikk (1) bekezdését, ezért alaptörvény-ellenes.

V.

- [56] A fentiekben foglaltak alapján az Alkotmánybíróság megállapította azt, hogy az egyszerű többséget igénylő törvények elfogadására irányadó eljárási rendben elfogadott Törvény indítvánnyal támadott rendelkezései az Alaptörvény szerinti sarkalatos szabályozási tárgykörben rendelkeztek, ezért alaptörvény-ellenesek. A Törvényt

nem a HHSZ 50. § (3) bekezdése szerinti eljárási rendben fogadta el az Országgyűlés, így az nem felel meg a jogszabályalkotásra előírt formai – érvényességi – követelménynek. Az Alkotmánybíróság korábban már megállapította azt, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének jogállami klauzulája alaptörvényi oltalmat nyújt a jogbiztonság alaptörvényi követelményének, amely magában foglalja azt, hogy a jogszabályok közjogilag érvényes eljárási rendben jöjjenek létre.

- [57] Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben rámutat arra, hogy valamennyi törvényi szabályozás esetén, de kiemelten is az Alaptörvény által sarkalatosnak tekintett törvények vagy ilyennek minősülő szabályozási tárgykörök esetében fokozott jogbiztonsági követelmény a törvény megalkotására vonatkozó speciális eljárási szabályok [HHSZ 50. § (3) bekezdés] betartása. Fokozott jogállami követelményeknek kell érvényesülnie olyan esetekben, amikor maga az Alaptörvény minősíti sarkalatosnak a törvényi szabályozási tárgykört, kifejezve ezzel azt, hogy az alkotmányozó hatalom alkotmányos súlyt adott a sarkalatos törvény megalkotására vonatkozó szabályoknak, ennek részeként az elfogadás feltételét képező eljárási rendnek és szavazati arányoknak.
- [58] Az Alkotmánybíróság a fentiekben kifejtettekkel összefüggésben utal arra, hogy a jelen ügyben előzetes normakontroll eljárást folytatott, vagyis elfogadott, de még ki nem hirdetett törvényt vizsgált. Így a Törvény – mint bármely más jogszabály – kihirdetése előtt érvényesen létre sem jöhetett, függetlenül az Alkotmánybíróság döntése tartalmától. Erre a körülményre tekintettel jelen eljárásban hozott határozatában az Alkotmánybíróság csak arra mutathat rá, hogy a törvényalkotási eljárás szabályainak megszegése a kihirdetett Törvény közjogi érvénytelenségét eredményezné. A köztársasági elnöknek a törvényalkotásban betöltött alkotmányos szerepéből – többek között – az következik, hogy alkotmányos vétóval éljen olyan jogszabállyal szemben, amellyel kapcsolatban álláspontja szerint közjogi érvénytelenséget eredményező ok merült fel. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés a) pontjában és az Abtv. 23. §-ában foglalt hatáskörében eljárva tehát preventív alkotmányossági normakontrollt gyakorol. Ennek alkotmányos rendeltetése az, hogy alaptörvény-ellenes (közjogilag érvénytelen) jogszabály ne válhasson a jogrendszer részévé. Miután a köztársasági elnök a Törvényt az Alaptörvénnyel való összhang vizsgálatára megküldte az Alkotmánybíróságnak, alkotmányos kontroll szerepének eleget tett. Az általa támadott rendelkezések alaptörvény-ellenességének megállapítása miatt az Alaptörvény 6. cikk (6) bekezdése értelmében az Országgyűlésnek a Törvényt az alaptörvény-ellenesség megszüntetése érdekében újra kell tárgyalnia.
- [59] A vizsgált esetben a Törvény indítvánnyal támadott egyszerű többséget igénylő törvények elfogadására irányadó eljárási rendben elfogadott rendelkezései olyan, az Alaptörvény alapján sarkalatosnak minősülő törvények (Bszí., Média tv., Ve.) egyes sarkalatos törvényi szabályait módosították, amelyek a fent jelzett fokozott jogállami követelményt sértik, ezért alaptörvény-ellenesek, és az elfogadásra irányadó eljárási szabályok sérelmén keresztül – a kifejtettek szerint – közjogi érvénytelenségre vezetnek.

VI.

- [60] A kifejtettekre tekintettel az Alkotmánybíróság a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, ezért a Törvény az Abtv. 40. § (1) bekezdése alapján nem hirdethető ki.
- [61] Az Alkotmánybíróság a határozat Magyar Közlönyben történő közzétételét az Abtv. 44. § (1) bekezdésének második mondata alapján rendelte el.

Budapest, 2017. január 13.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
előadó alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: I/2039/2016.

Dr. Pokol Béla alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [62] 1. Teljes mértékben támogatom a rendelkező részi megsemmisítési pontot, de a sarkalatosságot illető indokolási felfogással és abból keletkező érveléssel alapvetően nem értek egyet. Az indokolási érvelések pedig a hazai alkotmánybírósági gyakorlatban – az európai alkotmánybíróságok között kivételes erősséggel – a későbbi döntések tényleges alapjaivá válnak mint precedensek, és sokszor mint alaptörvény-kiegészítések fejtenek ki hatást. Így nem lehet eltekinteni a mostani indokolási érvelésben rejlő probléma felmutatásától sem.
- [63] 2. Az indokolás sarkalatosságot illető problémáját alapvetően az okozza, hogy nem észlelte a 2012 januárjától hatályos Alaptörvény korábbi Alkotmánytól eltérését ebben a vonatkozásban. A korábbi Alkotmány alapján kétharmados törvénynek nevezett, kiemelt támogatottsághoz kötött törvények a mai alaptörvényi elnevezésben sarkalatos törvényként szerepelnek. Ezek megfogalmazása azonban az Alkotmánybíróság értelmezési szabadsága tekintetében alapvetően eltérő. Míg a régi alkotmányi szabályok mindenhol csak deklarálták egy-egy tárgykörnél, hogy azok elfogadása a jelen lévő képviselők kétharmados szavazatához kötött, addig az új alaptörvényi szabályok differenciáltan teszik ezt. Van, ahol kifejezetten kiemelik, hogy csak az adott tárgykör alapvető szabályaira vonatkozik a sarkalatosság követelménye (mint a 40. cikkben a nyugdíjrendszer esetében), van, ahol csak jelzik a tárgykört, de nyitva hagyják, hogy milyen mélységben kötik sarkalatossághoz ennek elfogadását, például az adatvédelmi hatóság esetében [VI. cikk (3) bekezdés], az országgyűlési vizsgálóbizottságok működése esetében [7. cikk (3) bekezdés] vagy a nemzeti vagyonnal való felelős gazdálkodásra vonatkozó törvény esetében [38. cikk (1) bekezdés]. Végül a sarkalatossági követelmény alá vont tárgykörök harmadik csoportja az, ahol kifejezetten kiemelik, hogy e tárgykör részletes szabályai is idetartoznak. Ez a legnépesebb csoport, majd húsz tárgykör tartozik ide, többek között épp a most vizsgált bírósági szervezeti törvény is [25. cikk (8) bekezdés].
- [64] 3. Mivel a sarkalatosság (vagy korábban a kétharmadosság) értelmezése szempontjából az egyik legfontosabb vitakérdés mindig is az volt az alkotmánybírósági törvénykontrollnál, hogy milyen mélységig tartozik ide egy-egy szabályozási tárgykör, vagy ezzel szemben ennek egy része már kiesik ez alól (és elég az elfogadáshoz egyszerű többség), így ez az eltérés a régi Alkotmány és az Alaptörvény között a legfontosabbnak minősíthető. Ennek ellenére az Alaptörvény hatálybalépése óta, az elmúlt öt év során ennek észlelésére nem került sor, nem függetlenül attól, hogy az utóbbi évek alkotmánybírósági gyakorlata a legtöbb esetben még mindig hajlik a régi Alkotmány alapján létrejött alkotmánybírósági döntések felülvizsgálat nélküli átemelésére a mai döntéseink megalapozására. (A negyedik alaptörvény-módosítás kifejezett rendelkezése ellenére!) Ennek megfelelően a határozati Indokolás [39] bekezdésében leszögezi: „[a] sarkalatos törvény fogalmát az Alaptörvény vezette be, ugyanakkor korábban az előző Alkotmány is előírta bizonyos törvények kétharmados – minősített – többséggel történő elfogadásának a követelményét. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy a 13/2013. (VI. 17.) AB határozat (Indokolás [27]–[35]) alapján a vonatkozó korábbi határozataiban a sarkalatos törvényhozási tárgykör mikénti értelmezésére vonatkozóan kidolgozott érvek, jogelvek és alkotmányossági összefüggések felhasználásának nincs akadálya.” Párhuzamos indokolásomban e megállapítás helytelenségét szeretném kiemelni, és arra rámutatni, hogy ezzel szemben az új Alaptörvény a sarkalatosság terjedelme szempontjából a legtöbb tárgykört illetően szigorúbb követelményt állított fel, és nemcsak az adott tárgykörök alapvető szabályait vonta be e körbe, hanem részletes szabályok megalkotását is. Ahol nem ezt akarta tenni, ott kifejezetten utalt az alapvető szabályokra történő

szűkítésre (mint a jelzett 40. cikknél), vagy csak azon a módon, hogy eltekintett a részletes szabályok bevonásának rögzítésétől (mint például az adatvédelmi hatóság esetében). Ennek a differenciált alaptörvényi szabályozásnak megfelelően az Alkotmánybíróság már nem teheti meg, hogy kövesse a korábbi alkotmánybírák tágabb értelmezési szabadságát e tekintetben, akik időszakonként a részletes szabályokat is bevonandónak deklarálták a minősített többség alá, de más időszakban más értelmezésre áttérve csak az alapvető szabályok bevonását jelölték meg döntéseikben. Mivel az akkori Alkotmány ezt nyitva hagyta, az akkori alkotmánybírák ez megtehették, ám ez a tág értelmezési szabadság megszűnt 2012 óta. A kritikám tehát a mostani határozati indokolással szemben az, hogy alkotmánybírói többség nem észlelte az Alaptörvény változásait e téren, és a régi alkotmányi rendelkezésekhez kidolgozott alkotmánybírói döntéseket alkalmazta most is mechanikusan.

- [65] 4. A fenti álláspontomból következik, hogy nem tartom elégségesnek a köztársasági elnök indítványában támadott törvényi rendelkezésekre terjedő vizsgálatot és az azokra szűkített alaptörvény-ellenesség megállapítást. A 2012 óta létrehozott, sarkalatos tárgykört illető törvények ugyanis – követve az Alkotmánybíróság régi alkotmányi rendelkezéseken alapuló értelmezését e téren – rendszerint egy sarkalatosági záradékot iktatnak be, és a törvényalkotó által alapvetőnek és lényegesnek vélt rendelkezéseket felsorolva erre szűkítik az adott törvény sarkalatosági terjedelmét. Ám ahol a részletes szabályokat is a sarkalatosság követelménye alá sorolta be az adott alaptörvényi rendelkezés (és mint jeleztem, ez a legszámosabb, kb. húsz ilyen tárgykört tartalmaz az Alaptörvény), ott ezek a sarkalatosági záradékok alaptörvény-ellenes szűkítésnek minősülnek. A jelen esetben ez a helyzet a mostani határozatban vizsgált bírósági szervezeti törvény (Bsz.) 175. §-ával, mely e törvény sarkalatosági záradékát tartalmazza.
- [66] 5. Az Alaptörvény 24. cikkének (4) bekezdése lehetőséget ad az Alkotmánybíróságnak, hogy az indítvánnyal nem támadott jogszabályi rendelkezéseket is bevonja a vizsgálata alá, amennyiben azok szoros tartalmi összefüggésben állnak a támadott rendelkezésekkel. A jelen esetben – a sarkalatosság terjedelméről szóló vitában – épp erről van szó, és így álláspontom szerint az Alkotmánybíróság csak akkor végezte volna el a feladatát, ha ezt a bevonást megteszi. Megítélésem szerint a bevonás után szükséges lett volna megsemmisíteni a Bsz. 175. §-ában tartalmazott sarkalatosági záradékot a jelzett alaptörvény-ellenes szűkítés miatt, és ki kellett volna mondani, hogy az Alaptörvény 25. cikkének (8) bekezdése értelmében a jövőben az egész törvény sarkalatosnak minősül.

Budapest, 2017. január 13.

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [67] 1. A határozat rendelkező részével egyetértek, azonban a vizsgált rendelkezések alaptörvény-ellenességét a többségi indokoláshoz képest eltérő alapon látom megállapíthatónak.
- [68] A sarkalatos törvényeknek az alkotmányos rendszerünkben elfoglalt helyét és jelentőségét az Abh.-hoz dr. Juhász Imre alkotmánybíró által fűzött párhuzamos indokolás fejtette ki részletesen, amelyhez – mivel szempontrendszer az én álláspontommal is összhangban volt – magam is csatlakoztam. Már ott rögzítésre került az Alkotmánybíróságnak a sarkalatos törvényi szabályozás védelmével kapcsolatos feladata és ezzel összefüggésben a közjogi érvénytelenség megállapításának a lehetősége: „az Alkotmánybíróság rendkívül fontos feladata, hogy különös gonddal őrizze a maguk teljességében vagy egyes rendelkezéseik tekintetében sarkalatosnak minősülő törvényeket és egyes sarkalatos törvényi rendelkezéseket. Ennek érdekében az Alkotmánybíróságnak a határozataiban – mint a jelen határozatban is – egyértelműen kifejezésre kell juttatnia a sarkalatoságot figyelembe nem vevő (törvény)módosítás/hatályon kívül helyezés esetén a közjogi érvénytelenséget eredményező alaptörvény-ellenességet.” (Indokolás [164])
- [69] Az Abh.-hoz fűzött párhuzamos indokolás kritikát fogalmazott meg az akkori többségi indokolás módszertanával kapcsolatban, amely alapján az Alkotmánybíróság a támadott szabályozást a sarkalatossággal összefüggésben vizsgálta: „[a] határozat a sarkalatos törvényeket azonosítja a minősített többséggel elfogadott törvények körével és pusztán e formai elemre tekintettel felhasználhatónak tekinti az Alkotmányon alapuló, a minősített többség problémájával összefüggő alkotmánybírói határozatokat. Álláspontom szerint azonban – nem vitatva a fenti

- megállapításban rejlő hasznos párhuzamok meglétét – a sarkalatosság kérdése több pusztán formai kérdésnél, az nem értelmezhető csupán minősített többséget megkívánó eljárási szabályként.” (Indokolás [156])
- [70] A jelen ügyben a többségi indokolás a Törvény támadott szabályainak a vizsgálata során a sarkalatosság kérdésével kapcsolatban az Abh.-ban kifejtett elvi megállapításokra támaszkodik. Az egyik ilyen hivatkozás szerint „[a]z Abh.-ban kifejtettek értelmében az Alaptörvény rendelkezése alapján »minősített többséggel elfogadott törvényt egyszerű többséggel elfogadott törvénnyel nem lehet módosítani, vagy hatályon kívül helyezni« (Abh., Indokolás [45])” (Indokolás [47]). Az Abh.-nak a hivatkozott része valójában, az 1/1999. (II. 24.) AB határozatnak egy megállapítását idézve, az Alkotmányból kiindulva von le következtetést: „[a]z Alkotmány rendelkezése alapján minősített többséggel elfogadott törvényt egyszerű többséggel elfogadott törvénnyel nem lehet módosítani, vagy hatályon kívül helyezni.” Az Alkotmánybíróság ezt a megállapítást álláspontom szerint az Alaptörvényre vonatkoztatva csak úgy tarthatja fenn megalapozottan, hogy a hangsúlyt nem a „minősített többséggel elfogadott”, hanem „az Alaptörvény rendelkezése alapján” fordulatra helyezi.
- [71] Mindez azt jelenti, hogy ha az Alkotmánybíróság egy törvényi rendelkezést a sarkalatosság követelményének való megfelelés szempontjából vizsgál, akkor döntő vizsgálati mérceként az Alaptörvény vonatkozó rendelkezéseit kell figyelembe venni, s nem pedig elsősorban azt, hogy valamely más törvény minősített többséggel elfogadott (és az adott törvény sarkalatossági záradékban ilyenként feltüntetett) rendelkezésével ellentétbe kerül-e. Ezt az általam akceptált vizsgálati szempontot nevesíti az Abh.-nak a – jelen többségi indokolás által is idézett – [41] bekezdése: „ha egy szabályozási tárgykorrról az Alaptörvény alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy kizárólag sarkalatos törvénnyel szabályozható, úgy az egyszerű többséggel elfogadott szabályozás közjogi érvénytelenséget eredményez”. Álláspontom szerint a jelen ügyben ezt a formulát nemcsak idézni kellett volna, hanem a vizsgálatot következetesen ennek alkalmazásával kellett volna lefolytatni.
- [72] 2. A fentiekre tekintettel a jelen ügyben az alaptörvény-ellenesség megállapítása szempontjából nem az a döntő, hogy „az egyszerű többséget igénylő törvények elfogadására irányadó eljárási rendben elfogadott Törvény 7. § (4) bekezdése tartalmilag sarkalatos törvényi rendelkezés módosítására irányult”, ti. amelyről a Bszi. 175. §-a kimondja, hogy sarkalatosnak minősül (lásd többségi Indokolás III. 3.3., Indokolás [40]), hanem az, hogy – a 7. § kontextusában – olyan tárgykört szabályozott, amely az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a 25. cikk (8) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül. Az Alaptörvény 25. cikk (4) bekezdése rögzíti, hogy „[a] bírósági szervezet többszintű. Az ügyek meghatározott csoportjaira külön bíróságok létesíthetők.” Álláspontom szerint az Alaptörvény 25. cikk (8) bekezdésének a „bíróságok szervezetének [...] részletes szabályai” fordulatába – mint sarkalatos törvénnyel szabályozható tárgykörbe – beleértendő 25. cikk (4) bekezdésébe foglalt alapvető rendelkezések törvényi szintű lényeges részletszabályainak megalkotása. Tehát sarkalatos szabályozást igényel – a Kúrián kívül – a bírósági rendszer egyes szervezeti szintjeinek meghatározása, mind az általános hatáskörű bíróságok, mind a különbíróságok vonatkozásában, s ennek keretében a bírósági szervezet egyes szintjein felállított bíróságok egymáshoz való viszonyának a szabályozása is.
- [73] A Törvény 7. § (4) bekezdését – a 7. § egészének összefüggésében vizsgálva – a Bszi.-vel és különösen annak a törvényszékre vonatkozó 21. §-ával összevetve az alábbi következtetésekre juthatunk. A Bszi. alapján a közigazgatási és munkaügyi bíróságok határozataival szembeni fellebbezéseket a törvényszék (a törvényszék, ami a korábbi megyei bíróság elnevezés módosításával jött létre) bírálja el, vagyis minden megyében az adott megyében illetékes törvényszék. Ettől a Törvény 7. §-a eltér, mivel a közigazgatási és munkaügyi bíróság elsőfokú hatáskörébe tartozó közigazgatási ügyekben a közigazgatási felsőbírósággént eljáró egyetlen bíróságot nevezi meg másodfokú bírósággént, vagyis kizárólagos illetékességgel ruház fel egy törvényszéket (szemben a Bszi.-vel, amely a törvényszék, tehát minden egyes törvényszék vonatkozásában állapítja meg ugyanazt a hatáskört, és nem tartalmaz kizárólagos illetékességi szabályt sem). A Törvény tehát megváltoztatná a közigazgatási és munkaügyi bíróságoknak mint különbíróságoknak az általános hatáskörű bíróságok rendszeréhez való illeszkedését, ami sarkalatos törvényi szabályozási tárgykör. A rendelkezés álláspontom szerint ezért sérti az Alaptörvény T) cikk (4) bekezdését és a 25. cikk (8) bekezdését.
- [74] 3. A Törvény 12. § (2) bekezdés a) és c) pontjának az Alaptörvénnyel való összhangját szintén közvetlenül az Alaptörvény sarkalatos szabályozási tárgyköröket meghatározó, ide vonatkozó szabályainak értelmezése alapján kellett volna megvizsgálni, s nem pedig elsődlegesen a Média tv. és a Ve. sarkalatossági záradékának tartalmára figyelemmel.
- [75] A támadott rendelkezések az NMHH döntéseivel szembeni bírósági felülvizsgálati eljárásban és a választási bizottságok közigazgatási pereiben a közigazgatási felsőbíróság – tehát a Fővárosi Törvényszék – hatáskörét állapítják meg. Ezek az eljárások a Ve. és a Média tv. hatályos rendelkezései szerint egyrészt a választási bizottságok

székhelye szerinti ítélőtáblák hatáskörébe, másrészt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság kizárólagos illetékességi körébe tartoznak. A Törvény tételesen nem rendelkezik a hatályos hatásköri és illetékességi szabályok módosításáról.

- [76] A vizsgálat alapjául szolgáló IX. cikk (6) bekezdése szerint „[a] sajtószabadságra, valamint a médiaszolgáltatások, a sajtótermékek és a hírközlési piac felügyeletét ellátó szervre vonatkozó részletes szabályokat sarkalatos törvény határozza meg”; míg a 2. cikk (1) bekezdése és 35. cikk (1) bekezdése értelmében „[a]z országgyűlési képviselőket a választópolgárok [...] sarkalatos törvényben meghatározott módon választják”, illetve „[a] helyi önkormányzati képviselőket és polgármestereket a választópolgárok [...] sarkalatos törvényben meghatározott módon választják”.
- [77] A többségi indokolásban megállapítást nyert, hogy a támadott rendelkezések ellentétbe kerülnek a Média tv. 164. § (2) bekezdésével, illetve a Ve. 229. § (1) bekezdésével. Mivel azonban közjogi érvénytelenség megállapításának akkor van helye, „ha egy szabályozási tárgykőről az Alaptörvény alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy kizárólag sarkalatos törvénnyel szabályozható”, s az utóbbi törvények sarkalatosként elfogadott rendelkezései elvileg akár túl is terjeszkedhetnek az Alaptörvény ide vonatkozó sarkalatos szabályozási tárgyköröket meghatározó rendelkezéseinek keretein, ezért álláspontom szerint a Törvény 12. § (2) bekezdés a) és c) pontjának közjogi érvénytelenségét annyiban lehetett volna kimondani, amennyiben az indokolásban igazoljuk azt, hogy a vonatkozó ügyekben a sarkalatosság követelménye a jogorvoslati fórumként eljáró bíróság meghatározására is kiterjed. Ennek hiányában az alaptörvény-ellenesség megállapítását csak az Alaptörvény B) cikkével való ellentét alapján, törvények közötti – a jogbiztonság követelményét sértő – normakollízió miatt láttam megalapozottnak.

Budapest, 2017. január 13.

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

- [78] A párhuzamos indokolás 1. és 2. pontjához csatlakozom.

Budapest, 2017. január 13.

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [79] A határozat rendelkező részét támogattam, mert a Törvény 7. § (4) bekezdése és a 12. § (2) bekezdés a) és c) pontjai álláspontom szerint is alaptörvény-ellenesek. Ugyanakkor a többség által támogatott indokolással nem értek egyet. Álláspontom szerint nem a sarkalatosság megsértése – sarkalatos törvényre tartozó szabályozás elfogadása, illetve sarkalatos törvények rendelkezéseinek közvetett módosítása egyszerű többséggel elfogadott törvényben –, hanem egyszerű kodifikációs hiba az alaptörvény-ellenesség oka. A már meglévő szabállyal azonos tárgyú, de ellentétes tartalmú, a meglévő szabály hatályon kívül helyezése nélkül elfogadott új szabály sarkalatosságtól függetlenül sérti a jogrendszer ellentmondás-mentességének követelményét, vagyis a B) cikk (1) bekezdését és a T) cikk (1) bekezdését.
- [80] A többségi indokolás lényege a Törvény 7. § (4) bekezdése alaptörvény-ellenességét illetően az, hogy a közigazgatási felsőbíróság a Törvény által létrehozott, ám a Bszi. sarkalatos szabályaiban nem nevesített és nem is szabályozott bíróság, ezáltal a Fővárosi Törvényszék egyszerre általános hatáskörű és különbíróságként eljáró bíróság lenne (III.3.2. pont, Indokolás [34]–[38]), a 12. § (2) bekezdés a) és c) pontjai pedig olyan hatásköröket állapítanak meg a közigazgatási felsőbíróságként eljáró Fővárosi Törvényszék számára, amelyet más, sarkalatos törvények más bírósághoz rendelnek (IV. pont, Indokolás [43]–[55]).
- [81] Új bíróság létrehozása a Bszi. szigorú típuskényyszerén kívül kétségtelenül alaptörvény-ellenes lenne. Annak levezetését azonban az indokolás nem tartalmazza, hogy a közigazgatási felsőbíróság fogalom használata miért jelenti azt, hogy a Törvény új bíróságot hozott létre. Álláspontom szerint ez a következtetés nem is vezethető le a Törvény elfogadott szövegéből. A 7. § (1) bekezdés b) pontjában bevezetett, majd következetesen használt „közigazgatási felsőbíróságként eljáró bíróság” (kiemelés tőlem) fordulat éppen az ellenkezőjére utal. Arra, hogy

a Törvény tudatosan nem hozott létre új bíróságot, hanem csak a másodfokú közigazgatási peres hatásköröket koncentrálja, márpedig ezt sarkalatos szabály nélkül is megteheti, majd az így koncentrált hatáskörök gyakorlására meglévő bíróságot, a Fővárosi Törvényszéket jelöli ki. Nincs tehát jelentősége annak, hogy a Törvény benyújtáskori szövegének megfelelően célszerű lett volna-e a közigazgatási felsőbíróság létrehozatala különbíróként (megjegyzem, a hazai közjogászok egybehangzó felfogása szerint igen), ha egyszer az Országgyűlés (véltetően éppen a sarkalatos szabályozás igénye miatt) tudatosan lemondott erről, és más szöveggel fogadta el a Törvényt.

- [82] Azt pedig senki nem állítja – a többségi indoklás sem –, hogy a hatáskörök koncentrációja, kizárólagos illetékesség biztosítása egyik vagy másik létező bíróság számára sarkalatos szabályozást igényelne. A hatáskör-koncentráció és a kizárólagos illetékesség önmagában nem tesz egy bíróságot különbíróvá, és nem jelenti azt sem, hogy ennek folytán új bíróság jönne létre. Más eljárási törvények is ismerik a kizárólagos illetékesség fogalmát, illetve sarkalatosság követelménye nélkül változtatják meg az egyes bíróságok hatáskörét. Az új bíróság létrehozásához nemcsak hatáskörök és illetékességi kizárólagosság szükséges, hanem új szervezet, új elnevezés.
- [83] A Törvény tehát nem hozott létre új bíróságtípust, a „közigazgatási felsőbírósággal eljáró bíróság” csak közvetítő fogalom. A közvetítő fogalom használata az elmúlt tíz évben divatosá vált kodifikációs műfogás, amely csökkenti ugyan a jogrendszer konzisztenciáját, de önmagában nem alaptörvény-ellenes. Célja a szabályozás technikai megkönnyítése.
- [84] Ha viszont a „közigazgatási felsőbírósággal eljáró bíróság” nem más, mint közvetítő fogalom, akkor a köztársasági elnök indítványát – összhangban tartalmával – tisztán legisztikai kérdésként kellett volna kezelni. Ebből pedig az következik, hogy a Törvény 7. § (4) bekezdése mint kijelölő szabály önmagában nem alaptörvény-ellenes.
- [85] Más a helyzet a Törvény 12. § (2) bekezdés a) pontjával. Ez valóban alaptörvény-ellenes, mert olyan hatásköri szabályt tartalmaz (még ha csak részlegesen is), amely a Média tv. hatásköri szabályával semmiképpen nem egyeztethető össze. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ugyanis egyetlen értelmezés mellett sem lehet közigazgatási felsőbíróság. Ez az ellentmondás nem függ a Média tv. sarkalatosságától.
- [86] Végül a 12. § (2) bekezdés c) pontja önmagában megint nem alaptörvény-ellenes, mivel nincs önálló tartalma (jogtétel, de nem önálló norma). A Törvény 12. § (2) bekezdés c) pontjából csak annyi következik, hogy a „közigazgatási felsőbírósággal eljáró bíróság” (bármelyik is legyen az) ebben az esetben elsőfokon jár el. Ha a (történetesen sarkalatos) törvényben hatáskörrel felruházott ítélőtáblák is eljárhatnak „közigazgatási felsőbírósággal”, akkor a Törvény 12. § (2) bekezdés c) pontja ebben a megfogalmazásban sem sértene a (sarkalatos) Ve.-t. Azért sérti, mert a 7. § (4) bekezdése kizárólag a Fővárosi Törvényszéket jelöli ki „közigazgatási felsőbírósággal eljáró bíróságnak”. A 7. § (4) bekezdése következtében lesz ellentét a 12. § (2) bekezdés c) pontja, valamint a Ve. között. Ráadásul itt sincs elsődleges jelentősége annak, hogy a Ve. hatásköri szabálya sarkalatos. A Törvény akkor sem tartalmazhatna a Ve. hatályos rendelkezésével ellentétes hatásköri szabályt, ha a Ve. egyszerű többséggel elfogadott rendelkezéséről lenne szó.
- [87] Álláspontom szerint tehát a Törvény 7. § (4) bekezdése, illetve 12. § (2) bekezdés c) pontja külön-külön nem, együttesen azonban alaptörvény-ellenesek. Ezen nem változtat az, hogy egyszerűen kikerülhető lett volna mindkét jogszabály-szerkesztési (kodifikációs) hiba: ha a 7. § (4) bekezdése tartalmazná az „amennyiben törvény másként nem rendelkezik” (vagy más hasonló) formulát, a Törvény az Alaptörvénnyel összhangban álló, ezért aláírható lenne.
- [88] Összefoglalva tehát álláspontom szerint az alaptörvény-ellenesség oka nem új bíróság létrehozatala a Bszi. típuskényszerén kívül, és nem is a sarkalatosság megsértése. Az alaptörvény-ellenességet az a kodifikációs hiba okozza, hogy a Törvény aláírása és kihirdetése esetén már meglévő jogszabályi rendelkezésekkel ellentétes új rendelkezések jelennének meg a jogrendszerben.

Budapest, 2017. január 13.

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon alkotmánybíró különvéleménye

- [89] Nem értek egyet a határozat rendelkező részével és annak indoklásával, álláspontom szerint az indítványt alaptörvény-ellenesség hiányában el kellett volna utasítani.

- [90] 1. A köztársasági elnök azért kérte előzetes normakontroll keretében a Törvény 7. § (4) bekezdése, 12. § (2) bekezdés a) és c) pontjai alaptörvény-ellenességének megállapítását, mert a megjelölt rendelkezéseket az Országgyűlés nem sarkalatos törvényben fogadta el. Úgy gondolom, hogy a sarkalatos törvényben való szabályozás szükségességéről kizárólag az Alaptörvény vonatkozó rendelkezéseinek [jelen esetben a IX. cikk (6) bekezdésének, 2. cikk (1) bekezdésének, 25. cikk (8) bekezdésének és 35. cikk (1) bekezdésének] értelmezése alapján és a konkrét törvényi szabályok tartalmának figyelembevételével lehet dönten.
- [91] A hivatkozott alaptörvényi szabályok értelmezése szempontjából meghatározó jelentősége van annak, hogy Magyarország parlamentáris kormányformájú köztársaság, amelyben főszabályként a törvényhozó hatalom egyszerű többséggel alkot törvényeket. Ez az 1989-es Alkotmány elfogadását megelőzően – a történeti alkotmány vívmányaként – létezett alkotmányos monarchia és parlamentáris köztársaság idején is kizárólagosan érvényesülő elv volt (ami az alkotmányos jelentőségű törvényekre is vonatkozott). A kétharmados törvényi tárgykörök először az 1989-es Alkotmánnyal jelentek meg a magyar jogtörténetben.
- [92] A parlamentáris kormányformából következő egyszerű többségi törvényalkotás mint főszabály mellett a minősített többséghez kötött törvényalkotás kivételes. Ez egyrészt azt jelenti, csak akkor és annyiban követelmény a minősített többségi szabályozás, ahol az alkotmányozó erről kifejezetten rendelkezik az Alaptörvényben. A sarkalatos tárgykörök az Alaptörvényben zárt taxációt képeznek, ami kizárólag az Alaptörvény módosításával alakítható, alacsonyabb szintű jogszabályban nem. A kivételes jelleg másrészt azt jelenti, hogy a sarkalatosként megjelölt tárgyköröket megszorítóan kell értelmezni, e tárgykörök terjedelmét kivételes jellegük és közvetlenül az Alaptörvény normatív szövege határozza meg. Vagyis nem bővíthető további értelmezési tételek bevonásával. A sarkalatos tárgykörök kivételessége annak biztosítéka, hogy a törvényhozó hatalommal felruházott Országgyűlés megőrizze cselekvőképességét, és az Alaptörvényből eredő valamennyi törvényalkotási feladatának eleget tudjon tenni.
- [93] 2. Az indítvány szerint a Törvény 7. § (4) bekezdése tekintetében a sarkalatosság közvetlen indoka egy új bíróság létrehozása, míg a 12. § (2) bekezdés a) és c) pontjai esetében az, hogy a hivatkozott rendelkezések sarkalatos törvényben, illetőleg rendelkezésben foglalt szabályt módosítanak. Megítélesem szerint sem a Törvény 7. § (4) bekezdése, sem a 12. § (2) bekezdés a) és c) pontjai nem igényelnek sarkalatos törvényi rendezést.
- [94] 2.1. Az indítvány szerint a Törvény 7. § (4) bekezdése az Alaptörvény 25. cikk (8) bekezdésébe ütközik. A 25. cikk (8) bekezdése összekapcsolandó a 25. cikk (4) és (5) bekezdésével, mivel ezek értelmezésével lehet megállapítani, hogy pontosan milyen körben szükséges feltétlenül a minősített többségű szavazásra vonatkozó eljárási rendet követni. Mivel a Kúriát külön is nevesíti az Alaptörvény 25. cikk (1) és (3) bekezdése, erre az alkotmányos jogállású szervre vonatkozó szervezeti szabályok igénylik leginkább a minősített eljárási rendben történő szavazást. Emellett szem előtt kell tartani azt is, hogy a bírósági szervezetre és igazgatásra vonatkozó alkotmányos és törvényi szabályok végső célja a tisztességes eljáráshoz, illetve a jogorvoslathoz való jog érvényesülésének biztosítása. Ennek megvalósítása mellett azonban a bíróságok szervezete nem olyan jellegű kérdés, amely tekintetében a mindenkori törvényhozónak ne volna szervezetalakítási szabadsága. Erre a tárgykörre éppen hogy elhibázott a minősített többség széleskörű kiterjesztése, hiszen a törvényhozónak reagálnia kell a változó igényekre akár a bírósági szervezet vagy igazgatás egyes elemeinek átalakítása révén is.
- [95] Az említett alapjogok viszonylag szűk körben korlátozzák a törvényhozást a bírósági szervezet szabad alakításában. A szervezeti kérdések különösen annyiban szorulnak sarkalatos törvényi szabályozásra, amennyiben azok – a függetlenség és a pártatlanság biztosítása érdekében – a bírák jogállásának védelmét szolgálják. Ennek megfelelően a Bszi. a bírósági szervezeti rendszer elemeinek meghatározása mellett keretjogszabályként rendelkezik az egyes bírósági szintek feladatairól. Ez nem jelenti azt, hogy a különböző törvényekben meghatározott konkrét hatáskörök és illetékességi szabályok szintjén ne lehetnének kivételek a főszabály alól. Mint ahogy azt sem, hogy a bíróságok hatásköri és illetékességi szabályai sarkalatos tárgykörbe tartoznának.
- [96] Véleményem szerint a Törvény 7. § (4) bekezdésében (és a Törvény más rendelkezéseiben is) megjelenő közigazgatási felsőbíróság nem egy új bíróságtípus vagy szint a bírósági szervezetben, amit a Bszi. nem ismer. A „közigazgatási felsőbírósággént eljáró” fordulat csupán a Fővárosi Törvényszék egyik feladatkörének megjelölésére szolgál (hasonlóan a cégbírósági feladatkörhöz): vagyis nem bírósági szervezeti szabály. A Törvényben szabályozott konkrét hatáskörök nem módosítják a Bszi.-ben kialakított bírósági szervezeti szabályokat, miként a bíróság összetételét meghatározó és egyéb különleges eljárási szabályok sem. A Törvényben a közigazgatási felsőbírósági feladatkörbe tartozó hatáskörök a Bszi.-ben szabályozott törvényszéki feladatkörök tartalmának kitöltését szolgálják. Egyetértek azzal, hogy a nem sarkalatos törvényi szabály nem vezethet a sarkalatos törvénnyel létrehozott

bíróságok (bírásgáttípusok) jogállásának, a bírósági szervezetben betöltött helyének, feladatkörének kiüresítésére. Jelen esetben azonban egyikről sincs szó.

- [97] 2.2. A Törvény 12. § (2) bekezdésének a) és c) pontjaival kapcsolatban az indítvány az Alaptörvény a IX. cikk (6) bekezdésének, 2. cikk (1) bekezdésének, illetve 35. cikk (1) bekezdésének a sérelmére hivatkozott. A „sajtószabadságra, valamint a médiaszolgáltatások, a sajtótermékek és a hírközlési piac felügyeletét ellátó szervezetre vonatkozó részletes” szabályokba nyilvánvalóan nem az összes részletszabály tartozik bele, csupán a garanciális rendelkezések. Álláspontom szerint nem minősül ilyen garanciális szabálynak, hogy az NMHH által hozott közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálatára pontosan melyik bíróság rendelkezik hatáskörrel és kizárólagos illetékességgel. Ugyanez vonatkozik a választási bíráskodásra is: sarkalatos törvényben a választás garanciális szabályait szükséges rögzíteni, a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező konkrét bíróság megjelölése pedig nem tartozik ide. A Média tv. és a Ve. hivatkozott hatásköri és illetékességi szabályai tehát – a törvényhozó ezzel ellentétes nyilatkozata ellenére – az Alaptörvény alapján nem sarkalatos rendelkezések, így elfogadásuk és módosításuk egyszerű törvénnyel is megtörténhet.
- [98] A Ve.-vel kapcsolatban különösen aggályosnak tartom a határozat azon megállapítását, amely a Ve. 354. § (1) bekezdése alapján – és nem az Alaptörvény 35. cikk (1) bekezdésének értelmezése útján – tekinti a Ve. 229. § (1) bekezdésében szereplő hatáskör-telepítő szabályt sarkalatos tárgykörbe tartozónak. Az Alaptörvény 35. cikk (1) bekezdéséből biztosan nem vezethető le közvetlenül, hogy a választási bíráskodás ítélőtáblához telepítése sarkalatos tárgykör. Azzal, hogy a határozat a Ve. 354. § (1) bekezdésére hivatkozik, e körben azt állítja, hogy az Alaptörvény sarkalatos tárgyköröket érintő zárt taxációját a Ve. kibővítette, vagyis eszerint az Alaptörvény szövege törvénnyel – jelen esetben a Ve.-vel – módosítható. Ezt az értelmezést elfogadhatatlannak tartom.
- [99] 3. Álláspontom szerint a „közigazgatási bíróságként eljáró bíróság” mint közvetítő fogalom alkalmazása mindazonáltal okot adhat bizonytalanságra amiatt, hogy azt a látszatot kelti, mintha egy önálló bíróságról, bírásgáttípusról volna szó. Emellett úgy vélem, a Média tv.-ben és a Ve.-ben, illetve a Törvényben található eltérő bírósági hatásköri és illetékességi szabályok (az azonos szintű jogszabályi rendelkezések közötti normakollízió miatt) szintén felvethetnek jogbiztonsági aggályokat. Ezek az alkotmányossági kérdések azonban nem a sarkalatos tárgykörök sérelmét vetik fel, így az Alkotmánybíróság indítvány hiányában ezeket az összefüggéseket jelen ügyben nem vizsgálhatta.
- [100] Megjegyzem mindazonáltal, hogy a törvény hatálybalépéséig, 2018. január 1-ig nyitva álló időtartam alatt a jogalkotónak módjában áll megteremteni a hivatkozott jogszabályok teljes körű összhangját.

Budapest, 2017. január 13.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

IX. Határozatok Tára

A köztársasági elnök 8/2017. (I. 17.) KE határozata kitüntetés adományozásáról

Az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés f) pontja, illetve a Magyarország címerének és zászlajának használatáról, valamint állami kitüntéseiről szóló 2011. évi CCII. törvény 18. § (1) bekezdése alapján – a miniszterelnök előterjesztésére –

a kelet-közép-európai régió energiaellátás-biztonságának javítása terén, illetve a magyar–amerikai energiadiplomáciai kapcsolatok előmozdítása érdekében végzett tevékenysége elismeréseként
Amos J. Hochstein, az Amerikai Egyesült Államok Külügyminisztériumának energiaügyekért felelős különmegbízottja részére a

MAGYAR ÉRDEMREND lovagkeresztje
polgári tagozata

kitüntetést adományozom.

Budapest, 2017. január 3.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2017. január 4.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

KEH ügyszám: VIII-1/00006-2/2017.

A köztársasági elnök 9/2017. (I. 17.) KE határozata kitüntetés adományozásáról

Az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés f) pontja, illetve a Magyarország címerének és zászlajának használatáról, valamint állami kitüntéseiről szóló 2011. évi CCII. törvény 18. § (1) bekezdése alapján – a miniszterelnök előterjesztésére –

a magyar–amerikai kapcsolatok ápolása és elmélyítése iránt elkötelezett munkája elismeréseként
Colleen Bradley Bell, az Amerikai Egyesült Államok budapesti nagykövete részére a

MAGYAR ÉRDEMREND középkeresztje
polgári tagozata

kitüntetést adományozom.

Budapest, 2017. január 9.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2017. január 10.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

KEH ügyszám: VIII-1/00175-2/2017.

A Kormány 1017/2017. (I. 17.) Korm. határozata a 3. Kína – KKE Országok Egészségügyi Miniszteri Találkozó megrendezéséről

1. A Kormány egyetért a 3. Kína – KKE Országok Egészségügyi Miniszteri Találkozó (a továbbiakban: Találkozó) megrendezésével.
2. A Kormány az 1. pontban meghatározott cél megvalósítása érdekében felhívja
 - a) az emberi erőforrások miniszterét, hogy a külgazdasági és külügyminiszterrel, valamint a nemzetgazdasági miniszterrel együttműködve – az állam kizárólagos tulajdonában álló Közép- és Kelet-Európai Hagyományos Kínai Gyógyászati, Oktató- és Kutatóközpont Nonprofit Kft. (a továbbiakban: HKGYK Nonprofit Kft.) bevonásával – rendezze meg a Találkozót;
Felelős: emberi erőforrások minisztere
külgazdasági és külügyminiszter
nemzetgazdasági miniszter
Határidő: folyamatos
 - b) a nemzetgazdasági minisztert, hogy a külgazdasági és külügyminiszterrel együttműködve – a HKGYK Nonprofit Kft. bevonásával – rendezze meg a Találkozóhoz kapcsolódó egészségipari kiállítást.
Felelős: nemzetgazdasági miniszter
külgazdasági és külügyminiszter
Határidő: folyamatos
3. A Kormány az 1. pontban meghatározott cél megvalósítása érdekében felhívja a nemzetgazdasági minisztert, hogy az emberi erőforrások miniszterének bevonásával 2017. évre gondoskodjon a döntés végrehajtásához szükséges legfeljebb 430,54 millió forint forrás biztosításáról a XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezet, 20. Fejezeti kezelésű előirányzatok cím, 22. Egészségügyi ágazati előirányzatok alcím, 2. Egészségügyi ellátási és fejlesztési feladatok jogcímcsoport javára.
Felelős: nemzetgazdasági miniszter
emberi erőforrások minisztere
Határidő: 2017. január 31.
4. A Kormány felhívja az emberi erőforrások miniszterét, hogy a nemzeti fejlesztési miniszterrel együttműködve – a HKGYK Nonprofit Kft. bevonásával – készítsen előterjesztést a Kormány részére az államközi megállapodás részét képező hagyományos kínai gyógyászati központ intézmény felállításáról és elhelyezéséről.
Felelős: emberi erőforrások minisztere
nemzeti fejlesztési miniszter
Határidő: 2017. február 28.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A miniszterelnök 9/2017. (I. 17.) ME határozata
a Társadalmi Megújulás Operatív Program monitoring bizottsága elnökének felmentéséről és a monitoring
bizottság elnökének kinevezéséről**

1. A 2007–2013 programozási időszakban az Európai Regionális Fejlesztési Alapból, az Európai Szociális Alapból és a Kohéziós Alapból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 4/2011. (I. 28.) Korm. rendelet 9. § (2) bekezdése alapján
 - a) dr. Köpeczi-Bócz Tamást a Társadalmi Megújulás Operatív Program monitoring bizottsága elnöki tisztségének ellátása alól – 2016. december 5-ei hatállyal – felmentem,
 - b) *Schanda Tamás Jánost*, az Emberi Erőforrások Minisztériuma európai uniós fejlesztéspolitikáért felelős államtitkárát a Társadalmi Megújulás Operatív Program monitoring bizottsága elnökévé – 2016. december 6-ai hatállyal – kinevezem.
2. Visszavonom a 2007–2013 programozási időszak egyes operatív programjai monitoring bizottsági elnökeinek felmentéséről és új elnökök kinevezéséről szóló 112/2014. (IX. 16.) ME határozat 1. pontjában a „dr. Köpeczi-Bócz Tamást, az Emberi Erőforrások Minisztériuma EU fejlesztések koordinációjáért és stratégiáért felelős helyettes államtitkárát a Társadalmi Megújulás Operatív Program Monitoring Bizottsága,” szövegrészt.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A miniszterelnök 10/2017. (I. 17.) ME határozata
helyettes államtitkár felmentéséről**

A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 221. § (2) bekezdésének c) pontja alapján – a Miniszterelnökséget vezető miniszter javaslatára –

dr. Baltay Tímeát, a Miniszterelnökség helyettes államtitkárát e tisztségéből

– 2016. december 31-ei hatállyal –

felmentem.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Magyar Közlönyt az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 4.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyarokozlony.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhú másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Köves Béla ügyvezető.